ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 32 (4532) СУБОТА, 21 ЛЮТОГО 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

До Дня захисника Вітчизни

Будьмо гідними слави дідів і батьків

Щиро вітаю воїнів і ветеранів Збройних Сил, усіх співгромадян з Днем захисника Вітчизни — святом, яке увібрало в себе кращі традиції нашого народу, стало символом його доблесті, стійкості й патріотизму.

Найтепліші слова і синівська вдячність тим, хто підтвердив свою любов до рідної землі найбільшим і найдорожчим, що є в людини, — життям. Жодна війна не принесла таких випробувань і не знає таких прикладів масового героїзму. І врятований світ сповна осягнув ціну перемоги над фашизмом та подвигу її творців.

Ми, нащадки і спадкоємці солдатів Великої Вітчизняної, покликані нести далі цю велику правду, уберігати її від невблаганного плину часу і мінливих політичних вітрів, не віддавати на поталу заподадливим переписувачам історії. Ця правда ревізії не підлягає. Бо в ній не порох минулого, цікавий тільки для науковців, а живий взірець для нових поколінь, на які народ покладатиме, як естафету, горде ймення захисників Вітчизни.

Будьмо ж гідними слави дідів і батьків, долучаймося до її джерел у переддень 65-річчя Перемоги!

Від усього серця зичу здоров'я і бадьорості духу нашим доблесним ветеранам, а продовжувачам їхньої справи — успіхів у ратній праці.

Вічна пам'ять полеглим у битвах за честь і незалежність Батьківщини!

Голова Верховної Ради України Володимир ЛИТВИН.

У роки війни Марія Копилаш підготувала 74 бойових льотчиків

У 23 роки вона була льотчиком-інструктором, піднімала в небо важкі бомбардувальники

Квітень 1942. Чорноморський флот. Підвішування бомб на гідролітак.

Фото з ЦДКФФА ім. Г. Пшеничного.

Уже в перший рік війни льотчик-інструктор Вінницького аероклубу Марія Копилаш **(на знімку — з внучкою Марійкою)** готувала до польотів бойових льотчиків. Вони з повагою ставилися до молодого інструктора, адже вона сама сідала за штурвал і піднімала в небо важкі бомбардувальники. Тоді це були літаки ТБ-3. Два роки Марія Копилаш сумлінно виконувала свою роботу. За цей час навчила мистецтва керування бомбардувальниками в бойових умовах 74 молодих льотчиків. Пізніше один із них — Григорій Іванович Герман — став Героєм Радянського Союзу.

СТОР. 13

Фото з сімейного архіву М. Копилаш.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Народні обранці доручили правоохоронцям покласти край оборудкам у Тернополі

Ранкове засідання 20 лютого

Учора на засіданні зареєструвалося 437 народних обранців. Відкриваючи його, Перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Лавринович поінформував, що керівникам політичних фракцій треба обговорити «деякі питання, пов'язані з організацією життєдіяльності Верховної Ради». Допоки партійні лідери радилися, заступник глави парламенту Микола Томенко озвучив перелік депутатських запитів. Він звернувся до своїх колег-депутатів з проханням активніше спілкуватися один із одним, бо в апараті Верховної Ради часто реєструють по кілька однакових запитів від різних парламентаріїв, які представляють одну фракцію. СТОР. 2

ФОТОФАКТ

Вкладники банку «Київ» перекрили вулицю Богдана Хмельницького і вимагають повернення вкладів. Спілкування з вартовим порядку.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПОДІЇ

Сьогодні — Міжнародний день рідної мови

Кожна нація має свій генетичний код

Мають його і українці. Це — наша мова та культура. Щоправда, вивчення та пропаганда рідної мови в державі залишається на достатньо низькому рівні. Часто ті, хто нами керує, самі не знають її. А під час чергових виборів мовне питання беруть на щит, не усвідомлюючи, до чого це може призвести. Слухаючи наших політиків, складається враження, що вони ще досі не знають, що для них первинне, а що вторинне.

Наша еліта, здається, не розуміє ні якою країною керує, ні її історію та мову. А все так просто. Мову не треба захищати. Її треба розвивати. Замість гасел просто взяти і почати нею послуговуватися — скрізь. Тоді їй нічого не загрожуватиме.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 13-Й СТОР.

Надходження до місцевих бюджетів істотно зменшилися

Учора в Києві відбулися загальні звітно-виборчі збори Асоціації міст України. У роботі взяли участь Президент Віктор Ющенко, Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко, а також близько 400 міських, селищних та сільських голів. Учасники розглянули питання розвитку територіальних громад, ефективного управління на місцевому рівні, реформування ЖКГ, формування місцевих бюджетів, земельних відносин тощо.

СТОР.2

«Нафтогаз» вживає заходів, але боржники не поспішають

Якщо найближчим часом споживачі «Нафтогазу України» не погасять заборгованість перед компанією, вона не зможе вчасно розрахуватися з «Газпромом» і на неї чекатимуть штрафні санкції. До того ж повторення практики минулих років, коли «Нафтогаз України» платив «Газпрому» за газ із простроченням у кілька місяців, може призвести до чергового міжнародного скандалу. За даними НАК, загальна сума заборгованості підприємств ТКЕ вже перевищила чотири з половиною мільярди гривень. І борги продовжують зростати.

СТОР.6

НАМ ПИШУТЬ

Якби я був депутатом...

...то переглянув би розміри захмарних зарплат і пенсій. Встановив би межу, щоб у міністрів, банкірів та інших посадовців вони не перевищували в десятки разів мінімальні зарплати і пенсії.

Микола ГРИЦЕНКО, ветеран праці.

Ніжин Чернігівської області.

КОРОТКО

- Миколаївська обласна дитяча лікарня отримала апарат штучної вентиляції легень, придбаний за кошти благодійників **(Укрінформ).**
- У Ріпках (Чернігівська обл.) відкрито Центр педагогічної спадщини Софії Русової, **повідомляє наш власкор Сергій Павленко.**
- У Скадовську (Херсонська обл.), незважаючи на кризу, триває спорудження нового зернового комплексу, **повідомляє наш власкор Алла Брусилова.**
- СБУ продовжує розслідування кримінальної справи, порушеної за фактом розголошення народним депутатом Валерієм Коновалюком державної таємниці ***(Укрінформ).***

Салют на честь 65-ї річниці перемоги у великій битві

Парадним маршем підрозділу Збройних Сил України, салютом і покладанням квітів до пам'ятника загиблим у Корсунь-Шевченківській битві відзначено вчора на Черкащині 65-ту річницю завершення наймасштабнішої військової операції на території України у Великій Вітчизняній війні.

У велелюдних урочистостях, які відбулися у Корсунь-Шевченківському, взяв участь Голова Верховної Ради **Володимир Литвин (на знімку)**. Після огляду експозиції музею історії Корсунь-Шевченківської битви глава парламенту виступив на урочистих зборах, присвячених ювілею вікопомної битви.

Відповідаючи на запитання журналістів щодо соціально-економічної ситуації в країні, Володимир Михайлович зазначив, що нині не потрібно демонструвати ні необгрунтованого оптимізму, ні трагічного катастрофізму. Необхідно реально, зважено проаналізувати стан справ у фінансовій та економічній сферах і прийняти узгоджений план дій. Це надзвичайно актуально і нагально зараз, коли Міжнародний валютний фонд призупинив свою співпрацю з Україною. Нам, наголосив Голова Верховної Ради, перш ніж налагоджувати діалог з МВФ, треба налагодити нормальне спілкування між гілками влади всередині країни.

— Я мав зустріч з Віктором Ющенком та Юлією Тимошенко, — сказав Володимир Литвин. — Зараз триває робота над спільною заявою Президента України, Прем'єр-міністра, Голови Верховної Ради, Національного банку та виконувача обов'язків міністра фінансів. Я підпишу цю заяву після узгодження її з усіма керівниками фракцій парламенту. Голова Верховної Ради зазначив, що припинення надання чергового траншу від МВФ «одразу стало своєрідним негативним сигналом для ЄБРР, Світового банку та інших світових інституцій». Тому, на його думку, «вкрай важливо прийняти спільну позицію і спільне рішення, а вони далеко непрості і непопулярні».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

«Нині дефіцит державного бюджету становить близько 50 млрд. грн. Якщо ми знайдемо на його покриття 20 млрд. грн. — з нами знову співпрацюватиме МВФ. Уряд пропонує наповнити державну скарбницю за рахунок підвищення акцизного збору та тарифів. Я вважаю, що це неправильний крок, який приведе до економічного колапсу. Гроші не там лежать. Потрібно задіяти кошти, які люди позабирали з банків — це мільярдні суми — і сидять на них, не знають, що далі з ними робити. Тому, відкриття ринку землі несільськогосподарського призначення, продаж приміщень, майна — змусить людей відкрити свої «банки» з грішми», — наголосив Володимир Литвин.

«Треба шукати можливості, щоб отримати внутрішні резерви», — сказав Голова Верховної Ради.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Без відповіді на ключові запитання

Нинішній тиждень виявився набагато спокійнішим від попереднього. Щоправда, країна продовжувала знайомитися із висловлюваннями керівників держави на сумнозвісному засіданні Ради національної безпеки й оборони.

Однаке, за всіма ознаками, найбільше галасу наробило інтерв'ю Посла Російської Федерації Віктора Черномирдіна одному з видань і реакція на нього вітчизняного МЗС. Але, якщо відверто, то Віктор Степанович, схоже, забув, що він уже давно на дипломатичній роботі і має дотримуватися відповідного етикету. Бо можна погодитися з тими, хто цитує самого Віктора Черномирдіна: «Хотілося як краще, а вийшло, як завше».

Верховна Рада цього тижня, попри певну заполітизованість, усетаки прийняла ряд законопроектів, спрямованих на подолання економічної смути, в яку потрапила країна. Натомість від уряду поки що не чути ініціатив, які об'єднали б народних обранців довкола спільної мети — оздоровлення економіки. Прем'єр на засіданні Кабінету Міністрів заявила, що вона підписала декларацію на адресу Міжнародного валютного фонду, що уряд готовий до співпраці зі світовою фінансовою організацією. І закликала Президента і Голову Верховної Ради також поставити свої підписи. Проте радник Прем'єр-міністра з Німеччини в інтерв'ю Бі-Бі-Сі заувважив: МВФ погодиться на співпрацю тільки в тому разі, якщо уряд перегляне макропоказники розвитку країни, зменшить дефіцит бюджету і навчиться жити відповідно до зароблених коштів. Міжнародний валютний фонд не збирається фінансувати популістські соціальні видатки прем'єра. Фактично він підтвердив зміст записки колишнього міністра фінансів Віктора Пинзеника, направленої ще у січні на адресу Юлії Володимирівни.

Власне, тому, на нашу думку, цього тижня так і не відбулися анонсовані кадрові зміни у Кабінеті Міністрів. Адже мало знайдеться політиків, які захочуть стати камікадзе і втілювати у життя забаганки прем'єра, що не мають економічного підгрунтя. Отож поточний тиждень так і не дав відповіді на ключові запитання: що буде з економікою країни, чи й надалі буде худнути гривня, хто візьме на себе сміливість сказати правду про стан фінансів, невже й справді Україну очікує дефолт, як прогнозують західні аналітики? І, нарешті, останнє: що треба зробити, щоб не допустити найгіршого сценарію розвитку подій?

Володимир КОРОЛЮК.

Народні обранці доручили правоохоронцям покласти край оборудкам у Тернополі

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

РАНКОВЕ ЗАСІДАННЯ 20 ЛЮТОГО

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Заступник глави парламенту також звернув увагу на те, що третина депутатських запитів стосується ситуації, яка склалася нині в Києві. У цьому контексті Микола Томенко наголосив на актуальності створення тимчасової слідчої комісії, яка розслідувала б правомочність дій столичного міського голови.

Після цього народні депутати заслухали Івана Денькович зі звітом тимчасової слідчої комісії з питань розслідування фактів порушення Коституції, Земельного кодексу та інших законів Тернопільською міською радою, невиконання нею рішень судів при відведенні, передачі, наданні у користування земельних ділянок, а також службових зловживань при розпорядженні об'єктами комунальної власності та бездіяльності органів прокуратури щодо порушень законодавства в діяльності міської ради. Він поінформував, що членами комісії зафіксовані численні факти правопорушень, допущені групою місцевих депутатів. Унаслідок цього десятки гектарів роздано незаконним шляхом. До того ж під забудівлі віддавали навіть ділянки заповідників, ландшафтних парків тощо.

Більшістю голосів народні обранці все ж ухвалили постанову про звіт ТСК, якою його узято до відома і направлено для подальшої реакції в Генпрокуратуру, Міністерство внутрішніх справ та Службу безпеки, а діяльність комісії припинено.

Парламентарії також ухвалили зміни до закону про правовий статус іноземців та осіб без громадянства. Вже після перерви Олександр Лавринович повідомив, що на нараді усіх керівників фракцій було прийнято рішення внести до порядку денного проект кошторису Верховної Ради на цей рік. Зі слів Олександра Єфремова, документ розроблено управлінням справами апарату Верховної Ради у межах, затверджених державним бюджетом. Народні обранці за скороченою процедурою ухвалили його більшістю голосів.

Учора народні депутати вітали з днем народження свого колегу Юхима Звягільського.

Леся ВИСОЧАНСЬКА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ірина Акімова та Юрій Колоцей.

Надходження до місцевих бюджетів істотно зменшилися

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Глава держави звинуватив уряд у приховуванні реальних економічних показників. Він закликав політиків відмовитись від принципів політичної доцільності. «Політична доцільність має бути вторинною категорією, а економічна необхідність — первинною», — зазначив Президент. Віктор Ющенко також закликав Прем'єр-міністра, уряд та коаліцію серйозно поставитись до боротьби з кризою. «Необхідно переглянути всю макроекономіку 2009 року», — сказав він. За його словами, треба скласти новий або відкоригувати чинний держбюджет. Також необхідно переглянути міжбюджетні стосунки центральної та місцевої влад.

У свою чергу Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко запропонувала міським головам висунути кандидатуру на посаду віце-прем'єр-міністра з регіональної політики та пообіцяла внести її на затвердження Верховної Ради. Глава уряду підкреслила, що це має бути гідний незаполітизований кандидат з досвідом роботи на посаді міського голови.

Окрім того, Юлія Тимошенко погодилася з необхідністю налагодження тіснішої співпраці між урядом і місцевою владою й запросила виконавчого директора Асоціації на постійній основі брати участь у засіданнях уряду.

Прем'єр запропонувала міським головам внести свої пропозиції до Бюджетного кодексу.

У своїй доповіді президент АМУ Іван Куліченко зауважив, що фінансово-економічна криза стала індикатором тих проблем, які роками накопичувалися на місцях, та завдала відчутної шкоди територіальним громадам. Зокрема, істотно зменшилися надходження до місцевих бюджетів, не фінансуються загальнодержавні та регіональні програми соціально-економічного та культурного розвитку, під загрозою опинилися водо-, теплопостачання і функціонування електротранспорту в містах. Мало того, зазначив він, останніми роками в законодавстві намітилась негативна тенденція обмеження повноважень місцевого самоврядування в основних сферах управління — бюджетній, земельній, будівельній, охороні правопорядку.

Сергій МЕЛЬНИК.

Тимчасова слідча комісія вивчить діяльність київської влади

ВЕЧІРНЄ ЗАСІДАННЯ 19 ЛЮТОГО

На початку вечірнього засідання Верховна Рада розглянула проект закону про термінові заходи з упередження наслідків світової фінансової кризи та про внесення змін до деяких законів України. За словами доповідача, голови Комітету Верховної Ради з питань податкової та митної політики Сергія Терьохіна, законопроект спрямовано на стимулювання залучення інвестицій в економіку України.

Проте під час обговорення народний депутат Станіслав Аржевітін зауважив, що законодавчі ініціативи, які містяться в документі, вже на 50 відсотків втратили свою актуальність, оскільки Верховна Рада ухвалила спеціалізовані закони, які стосуються житлового будівництва та банківської сфери, готуються до розгляду спеціалізовані закони про фонд гарантування вкладів чи стосовно кредитних спілок. Відтак 227 народних депутатів висловилися за направлення цього законопроекту на повторне перше читання.

Натомість законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (стосовно послаблення негативного впливу світової фінансової та економічної кризи на вітчизняну нафтопереробну галузь) ухвалено в цілому як закон.

Насамкінець 383 народні депутати підтримали постанову про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування обставин порушення Конституції України та законів України, прийняття незаконних розпоряджень посадовими особами Київської міської державної адміністрації.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Необхідно реально, зважено проаналізувати стан справ у фінансовій та економічній сферах

Чи можна розглядати кримінальне законодавство в період голодомору як складову частину загальнолюдських цінностей

У часи становлення нової демократичної держави значно зріс інтерес громадськості до періоду голодомору, позначеного репресіями щодо селянства, численними випадками порушення законності на селі.

Для розправи над селянами влада застосовувала репресії

Особливого розмаху набуває дискусія довкола нормотворчих і підзаконних актів цієї подразливої в політичному аспекті теми, які містили в собі каральні санкції за протидії забезпечення колгоспного ладу. Однак їх вплив на процес відновлення історичної правди поки що — мінімальний. Головне тут у тому, що ми обмежуємося лише офіційними документами початку 1930-х, залишаючи поза увагою важливі для розуміння передумов голодомору і його наслідків інші матеріали, які вплинули на розвиток кримінально-правової системи.

Почнемо з того, що в кінці двадцятих років прийнято тодішньою владою рішення про взяття курсу на колективізацію. Після цього почалася поступова ліквідація одноосібних селянських господарств та відновлення насильницьких хлібозаготівель, які призвели до повної конфіскації хліба та інших харчових продуктів. У зв'язку з цим виникали заворушення, які в деяких місцях набували масового характеру. Непоодинокими були й збройні заколоти під лозунгами національного і соціального визволення. Щоб не померти з голоду, селяни вдавалися до крадіжок зерна, викопування посадженої картоплі, бурякових посадок, зняття недозрілого хліба.

Для розправи над селянами влада широко використовувала репресивні заходи. Було прийнято цілу низку постанов, які визначали види покарання, — позбавлення волі терміном на десять років або розстріл. Характерно, що застосування зазначених каральних санкцій відбувалося за умови, коли основним мірилом того, як слід підходити до покарання злочинців, був Кримінальний кодекс радянської України, прийнятий у червні 1927 року.

Всебічний аналіз його в'язничних і нев'язничних санкцій, наслідки їх застосування привели окремих юристів до висновку, що цей кодекс був першою спробою, можливо, не зовсім вдалою, повернути кримінальне законодавство обличчям до людини.

Проте більшість правників, засоби масової інформації, впливові громадські об'єднання схильні до того, що згаданий кримінальний закон своїми драконівськими санкціями залишив страшну пам'ять, бо на підставі його норм здійснювався геноцид українського народу.

На наш погляд, такі думки заслуговують уваги, оскільки вони опираються на високий ступінь персоніфікації історичного процесу, зростання археографічного фонду теми, збирання та оприлюднення спогадів жертв і очевидців голодомору тощо. Хоча не слід забувати і те, що кримінальне право, яке охоплює дві основні інституції — злочин і покарання, є насправді однією з найскладніших правових систем. Це пов'язане з тим, що з перших днів цивілізації і до сьогодні людство так і не знайшло істину в співвідношенні згаданих кримінально-правових відносин.

А тому не можна в сучасній ситуації шляхом висвітлення тільки побіжних аспектів та визначення лише того поняття, яке нам подобається більше, намагатися з'ясовувати об'єктивний зміст самого акта, в основу якого покладено законодавче формування кримінально-правової політики.

Положення кримінального кодексу були не тільки репресивні, а й еволюційні за своєю правовою природою?

Справді, з сучасних позицій призначення та спрямованість КК 1927 року викликає в науковій літературі певні розбіжності. З цього приводу є дві аргументації, які за своїми поглядами — взаємовиключні. Одна з них зводиться до наявності в кодексі не тільки репресивних, а й еволюційних за своєю правовою природою положень, якими визначалися на післяреволюційному етапі розвитку суспільства завдання кримінального судочинства. Вона базується на таких замаскованих засадах, як охорона суспільного ладу, настання кримінальної відповідальності тільки за наявністю вини, заборона завдавати злочинцю фізичних страждань або принижувати його людську гідність, мати за своє завдання відплату і кару. Досить показний і перелік звичайних покарань. Основні з них: проголошення ворогом трудящих з позбавленням громадянства; позбавлення волі з суворою ізоляцією; позбавлення волі без суворої ізоляції; примусова праця без позбавлення волі; обмеження прав, видалення за межі України; звільнення з посади із забороною або без заборони її обіймати; громадська догана; конфіскація майна; штраф; попередження. Не підпадали під жоден із цих видів покарання особи, які вчинили злочин в стані хронічної душевної хвороби та у віці до 14 років. Скорочувалося покарання на половину до підлітків від 14 до 16 років, а для підлітків від 16 до 18 років — на третину. Установлювався в межах десяти років максимальний термін позбавлення волі, а мінімальний — шість місяців. Наприклад, за умисне вбивство строк покарання не перевищував десятирічного терміну позбавлення волі, за зґвалтування жінки максимальний строк був п'ять років ув'язнення. За таємне викрадення чужого майна уперше і без обтяжливих обставин винуватий міг отримати позбавлення волі до шести місяців або примусову працю на такий термін. Умисне знищення або пошкодження майна, що належало приватним особам, тягнуло за собою шість місяців примусової праці або штраф до 500 карбованців.

Навіть за грабіж без насильства винний міг отримати всього один рік позбавлення волі, а в разі вчинення цього злочину групою або повторно термін покарання збільшувався до п'яти років. Під час розгляду справи суд міг призначати покарання менше за нижчу межу, встановлену у відповідних статтях цього кодексу, або перейти до інших менш тяжких заходів, подавши у вирокові мотиви, що його до цього спонукали. До осіб, які були засуджені до примусової праці або позбавлення волі з суворою ізоляцією або без неї, суд міг поставити питання про невиконання вироку з умовою, що засуджений впродовж установленого іспитового терміну від одного до трьох років не заподіє нового не менш тяжкого або однорідного злочину. Якщо цього не станеться, то вирок суду вважався за такий, що втратив силу, і умовно засуджений визнавався за неосудну особу.

Особи, які після засудження довели своє виправлення, могли розраховувати на умовно-дострокове звільнення від дальшого відбування покарання. Під час призначення покарання суд мав право його пом'якшити за умов: вчинення злочину вперше, з безкорисливих мотивів та будь-яких брудних спонукань, під впливом загрози, примусу, службової або матеріальної залежності, особою, що не досягла повноліття або в стані вагітності, скоєння злочинних дій у стані голоду, злиднів і, взагалі, під впливом збігу тяжких особистих і родинних умов або через темноту, несвідомість чи випадковий збіг обставин.

Розстріл застосовувався як винятковий і тимчасовий захід соціальної оборони. Цей вид покарання призначався в основному за контрреволюційну діяльність, скеровану на повалення, підрив або ослаблення радянської влади, та за деякі майнові злочини. Водночас, вища міра покарання не застосовувалася до суб'єктів, які не досягли 18 років, до вагітних жінок, а також осіб, якщо за час вчинення ними злочину минуло п'ять років.

Щоб не померти з голоду, селяни вдавалися до крадіжок зерна, викопування посадженої картоплі, бурякових посадок, зняття недозрілого хліба.

Під час розгляду справи суд міг призначати покарання менше за нижчу межу, встановлену у відповідних статтях цього кодексу, або перейти до інших менш тяжких заходів, подавши у вирокові мотиви, що його до цього спонукали.

Партійне керівництво намагалося створити нам умови, несумісні з життям

На перший погляд, основний кримінальний закон тих часів не відмовлявся від наміру забезпечити адекватне регулювання нових правових відносин, пов'язаних з гуманізацією та деполітизацією кримінального судочинства. Однак історія свідчить, що впродовж трьох четвертей століття, починаючи з 1917 року, держава не розглядала кримінальне законодавство як складову частину загальнолюдських цінностей, що давало їй змогу здійснювати масовий терор та економічну експансію проти власного народу. Але й прийнятий у 1927 році кодекс лише створював подобу законності, залишаючись за своєю суттю антигуманним і антинародним. Його істотна особливість полягала в запровадженні жорстоких правил призначення покарання за незначні злочини, застосування конфіскації майна за немайнові і некорисливі злочини, позбавлення громадянства та батьківських прав тощо. Саме цей факт свідчить про те, що в питанні про підходи до кримінальних покарань законодавець не використав з політичних мотивів усі гуманістичні ідеї, які напрацювало людство на той час.

Не слід відкидати тезу і про те, що кримінальне законодавство тридцятих років мало своїм призначенням розв'язання питань політичної боротьби, захист диктатури партійної номенклатури, використання його правового механізму у запровадженні комуністичної ідеології. А тому нова влада з перших своїх кроків відмовилася від презумпції невинуватості, бо така створювала б реальні перешкоди кримінальним репресіям щодо політичних та ідеологічних противників. До кодексу було включено інститут аналогії — надавалося право правоохоронним і судовим органам кваліфікувати будь-які дії за схожою статтею. Основним мірилом того, як слід підходити до покарання злочинців такої категорії, стало положення частини другої статті 7 КК 1927 року, де було записано: «якщо суспільно-небезпечне діяння безпосередньо не передбачено в цьому кодексі, то підстави і межі відповідальності за нього, а також заходи соціального захисту визначаються за аналогією з тими статтями кодексу, в яких передбачено злочини найбільш подібні за важливістю та характером».

А тому нова влада з перших своїх кроків відмовилася від презумпції невинуватості, бо така створювала б реальні перешкоди кримінальним репресіям щодо політичних та ідеологічних противників.

Крім аналогії, передбачалася кримінальна відповідальність за так звану небезпечність особи. Під це формулювання підпадали безробітні, бездомні, жебраки, хоча ними і не було вчинено будь-яких протиправних дій. Законодавчо не було визначено зміст такого поняття, як «захід соціального захисту». Існування такого інституту широко використовувалося під час відбудови народного господарства, забезпечуючи безплатну працю за рахунок мільйонів засуджених або покараних у позасудовому порядку. Не менш істотним недоліком було застосування зворотної сили закону щодо застосування кримінальної відповідальності.

Існування норм щодо заходів соціального захисту легалізувало діяльність держави, спрямовану на депортацію та виселення небажаних груп населення. За далеко не повними даними, з 1944 по 1951 рік тільки із західних областей України до Сибіру було вислано понад 200 тисяч осіб.

Однак, незважаючи на репресивність багатьох положень тодішнього кримінального закону, він був відкинутий, як такий, що не відповідав політичним цілям, які ставила перед собою радянська влада, бо за своїм змістом, ідеологічними засадами та юридичною характеристикою не містив спеціальних норм, що передбачали б відповідальність за опір українського селянства. Натомість було прийнято безліч інших нормативних актів, які за своєю природою не були кримінально-правовими, проте визначали більш репресивну складову кримінального законодавства України.

Для розправи над селянами влада широко використовувала репресивні заходи. Було прийнято цілу низку постанов, які визначали види покарання, — позбавлення волі терміном на десять років або розстріл.

У таких партійних документах порушення термінів хлібозаготівлі та сівби, крадіжки продовольчих товарів в радгоспах і колгоспах, протидії українських селян колективізації, розкуркулювання асоціювалося з організованим контрреволюційним заколотом, скерованим на протидію та зрив основних заходів радянської влади і партії на селі. Достатньо згадати у зв'язку з цим постанову, що отримала в народі назву "Закон про п'ять колосків", згідно з якою крадіжка колгоспного майна каралася розстрілом або позбавленням волі не менш як на десять років, постанову ЦК КП (б) У "Про заходи посилення хлібозаготівель», якою вводилися натуральні штрафи, пов'язані з вилученням продовольства і худоби в господарствах, а також постанову Всеукраїнського виконавчого комітету та Ради народних комісарів радянської України, положеннями якої вводилася кримінальна відповідальність голів сільських рад за незаконне звільнення ними одноосібних селянських господарств та колгоспних дворів від здавання м'яса державі. Пам'ятна з історії за своїм змістом і наслідками постанова Політбюро ЦК ВКП (б) «Про антирадянські елементи», якою надавалося право секретарям обласних, крайових та республіканських організацій створювати «особливі трійки» і визначати кількість осіб, що підлягали розстрілу або висланню. За 15 місяців цією компанією без слідства і суду було винесено біля 700 тисяч смертних вироків, які виконували негайно. Жахливий за своїми наслідками указ ВЦИК СРСР від 7 квітня 1935 року, який передбачав кримінальне покарання до дванадцятирічних правопорушників, включаючи смертну кару.

Усе це свідчить, що партійне керівництво при формуванні нового суспільства через призму кримінального законодавства намагалося створити для наших співвітчизників умови, які були несумісні з життям. Голодомор був найтяжчим і найжахливішим злочином. Це правда. Нехтування цим історичним фактом є не тільки аморальне, а й злочинне. А тому слід підтримувати законодавчі пропозиції, спрямовані на утвердження в суспільстві нетерпимості до будь-яких проявів насильства, недопущення руйнування соціальних основ українського народу, його традицій, духовної культури і етнічної самобутності.

Кожен громадянин України має знати масштаби тієї катастрофи, і не тільки знати і пам'ятати, а й передавати ці знання дітям і внукам — щоб це ніколи не повторилося.

Олександр СТЕШЕНКО,
народний депутат.

Екскурсоводам і туристам Полтавщини презентовано туристичний путівник «Микола Гоголь і Полтава» *(Укрінформ)*

У Севастополі створюють військово–морський ліцей, курсанти якого отримуватимуть повну середню освіту, але навчання матиме військово–професійну спрямованість і допрофесійну підготовку, *повідомляє наш власкор Микола МАГДИЧ*

У НОМЕР

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ

Голова райради крав електроенергію

Контролери електромереж Збаразького району давно підозрювали, що в садибі голови райради Зіновія Ляха лічильник крутиться у зворотний бік. Нещодавно рейдова бригада заміряла напругу в електролініях, що ведуть до будинків мешканців Збаража. Навідавшись до Ляха, контролери з'ясували, що справді на лічильнику встановлено пристрій для зменшення показань. Лише після того, як прибула бригада електромонтерів, щоб від'єднати його від енергопостачання, чиновник підписав усі акти й зобов'язався сплатити штраф — понад 3,7 тисячі гривень. У поясненні він виправдовувався тим, що, мовляв, зарплати голови райради (3 тисячі гривень) не вистачає для оплати електроенергії.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ

У банці замість огірків — ртуть

Співробітники відділу прикордонної служби «Свердловськ» затримали чоловіка, котрий намагався пронести через кордон до сусідньої Росії дев'ять кілограмів ртуті. Після одержання оперативної інформації, прикордонний наряд почав приховане спостереження. У поле їхнього зору потрапив чоловік. Під час огляду його сумки було виявлено банку, заповнену хімічною речовиною вагою близько дев'яти кілограмів. Зі слів 38-літнього мешканця луганського міста Свердловськ, ртуть він придбав у жінки, чоловік якої працює на хімічному виробництві. Хотів продати в російському місті Гукове.

Алла АНТІПОВА.

КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОДІЛЬСЬКИЙ

Піймали з... «подякою»

Начальника одного із ЖЕКів — комунального підприємства «Господар» затримали під час передачі йому тисячі доларів за отримання ордера на кімнату в гуртожитку та прописку. За словами жінки, ще в 2005 році її поселили туди. Кілька років вона оббивала пороги «Господаря», та керівник натякав на винагороду. Тож вирішила повідомити правоохоронців. Якщо суд визнає провину, начальникові ЖЕКу «світить» від п'яти до десяти років.

Віра ШПИЛЬОВА.

РІВНЕ

Корисне і шкідливе «павутиння»

Волонтери Рівненської громадської організації «Чайка» в рамках проекту «Он-ляндія», спрямованого на безпеку дітей в Інтернеті, проводять семінари у навчальних закладах. Вони знайомлять учнів та їх батьків, вчителів із правилами безпечної поведінки під час користування світовим павутинням. Подібному вчить також однойменний з проектом сайт. До просвітницької діяльності рівненських волонтерів спонукало те, що всесвітнє «павутиння» — не лише джерело корисної інформації, а й те середовище, де поширюється порнографічна продукція, видовища насильства і злочинів. А це негативно впливає на дитячу психіку.

Олександра ЮРКОВА.

«Рятуємо палець чи обручку?»

У столичній службі порятунку працюють ювеліри. Грошей не беруть

Дочка на восьмому місяці вагітності. Їй погано — набрякли кінцівки, німіють пальці. На телефонному циферблаті набираємо «101». Швидка допомога в нашому випадку не допоможе, одна надія на рятувальників. Треба зняти з набряклої руки обручку. Спроби зробити це підручними засобами — мило, олія, нитка, намотана на опухлий палець, — не увінчалися успіхом.

Дзвоник у двері. На порозі четверо в червоних фірмових куртках і комбінезонах.

— Що сталося? — запитує один із них.

— Ось, — дочка демонструє хлопцям палець з обручкою.

— Зрозуміло. Що рятуємо — палець чи обручку? — уточнює рятувальник.

Колегіально вирішують рятувати палець. Тоді бригада столичних «Чіп і Дейлів» відкриває свою велику «тривожну» валізу, де безліч всіляких інструментів — пилочок, молоточків, викруток. І з жартами-примовками, щоб відвернути увагу потерпілої від близької втрати золотої прикраси і зняти стрес, починають свою ювелірну роботу. Заспокоюють, мовляв, не перший у їх практиці випадок з обручкою. Он якось довелося спилювати її з руки чоловіка. Той зачепився обручкою за двері в тролейбусі, руку затиснуло, і пасажир зірвав шкіру на пальці. У травмопункті зняти каблучку лікарям не вдалося, викликали бригаду еменесників.

— Той дядько, як саквояжик наш з напильничками і гострозубцями побачив, ледь не зомлів. А ти — молодець, добре тримаєшся, — підбадьорює «ювелір». А за кілька хвилин простягає перекушену обручку. Грошей за виклик не беруть — послуги служби порятунку безкоштовні.

Цікаво, чи часто викликають їх з приводу такої дрібниці, чи багато роботи, скільки викликів на добу... Але чоловіки у червоній уніформі неговіркі. Інтерв'ю не дають — не дозволено.

Натомість у прес-службі Головного управління МНС Києва її начальник **Наталя Бистра розповіла:**

— Найчастіше наші рятувальники виїжджають на пожежі. Але і в інших екстремальних ситуаціях населенню в допомозі не відмовляємо. Коли заклинило замок чи зачинилися двері, ми не виїжджаємо. Але якщо за такої ситуації в квартирі знаходиться хворий, літня людина чи дитина, або господиня залишила суп на включеній плиті, — рятувальники негайно допоможуть

Ольга ВІТЕР.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Прокуратура стала на захист інвалідів

З початку року порушено сім кримінальних справ у сфері захисту прав інвалідів. Більш як 70 посадовців притягнуто до відповідальності. Такі дані були оприлюднені під час засідання колегії прокуратури Київської області, в роботі якої взяли участь працівники цього відомства та державних органів влади.

Зокрема, у своєму вступному слові прокурор Київської області Олександр Гардецький наголосив, що на сьогодні соціальний захист інвалідів є одним із найболючіших питань. Адже в області допускають-ся порушення чинного законодавства, спрямованого на соціальний захист указаної категорії громадян.

«Прокурорськими перевірками встановлені численні порушення прав інвалідів щодо житлового, пенсійного та медичного забезпечення, їх працевлаштування, трудового та соціальної реабілітації, пільгового проїзду в громадському транспорті. Основною причиною такого стану є неналежне виконання з боку органів державної виконавчої влади контролю повноважень у галузі соціального захисту прав інвалідів», — підкреслив прокурор області.

Учасники колегії обговорювали такі проблемні питання у житті інвалідів, як безперешкодний доступ до об'єктів житлового та громадського призначення. Адже сьогодні особи з фізичними вадами не мають можливості з'їхати у візку чи піднятись у ліфті, подолати вузькі проходи в дверях тощо. Їм важко перетнути без сторонньої допомоги вулицю, їздити в міському транспорті, відвідувати культурно-розважальні заклади або установи. Зокрема, в області є 2360 об'єктів соціальної інфраструктури, з них 752 приміщення закладів освіти, які не облаштовані пандусами та іншими спеціальними засобами для осіб з обмеженими фізичними можливостями. Перевірками також встановлені численні порушення прав інвалідів на отримання статусу інваліда війни. Так, лише в поточному році в Бориспільському та Рокитнянському районах було виявлено 11 випадків безпідставної відмови органами виконавчої влади в наданні такого статусу.

Також на засіданні колегії було обговорено стан законності та прокурорського нагляду за додержанням законодавства про оплату праці. За словами прокурора, заборгованість із заробітної плати в області на сьогодні становить 31 млн. гривень. Лише впродовж січня цього року вона зросла на чотири млн. гривень. Найбільше її зростання — у містах Біла Церква, Бровари, Ірпінь. Причинами такого стану є невиконання наданих законом повноважень органами виконавчої влади і місцевого самоврядування при здійсненні державного контролю за додержанням законодавства про оплату праці та відсутність принципової позиції прокурорів на місцях.

За підсумками колегії прокуратура Київської області зобов'язала контролюючі органи, органи місцевої влади посилити контроль за додержанням прав інвалідів та законодавства про оплату праці.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Голова Київської облради Володимир Майбоженко, прокурор Київської області Олександр Гардецький та перший заступник голови Київської облдержадміністрації Віктор Вакараш.

ПОЧАЛОСЯ!

«Ми не збираємося чекати, коли у нас заберуть останнє»...

Члени дев'яти громадських організацій оголосили про початок безстрокових акцій протесту проти банківського свавілля. Першим кроком стане всеукраїнська протестна кампанія, що відбудеться 23 лютого у більшості регіонів країни.

— Є очевидні системні проблеми, які «ситі люди» не помічають і не чують. Тож доводиться самоорганізовуватися. Ми не збираємося чекати, коли у нас заберуть останнє, — каже Юрій Альмужний, ГО «Захист».

Переконаний пан Альмужний і в тому, що нинішня проблемна «кредитно-депозитна» ситуація склалася через бездіяльність влади.

Невдоволені організатори акції кількома моментами. Це і стрімка девальвація гривні, і оплата валютних кредитів за курсом вищим, ніж на момент укладання договорів. У цьому ж переліку і підняття банками відсоткових ставок за раніше укладеними кредитними угодами. І що найцікавіше, каже Олена Добровольська, ГР «Господарі землі України», — практично неможливо знайти винуватих у цьому:

— Комерційні банки відфутболюють нас із проблемами до Національного банку. Той, у свою чергу, відфутболює нас до тих само комерційних банків. Ми звертаємося до Верховної Ради і Кабінету Міністрів — вони вмивають руки. Мовляв, звертайтеся до Президента та Нацбанку. І так постійно! Ми перепробували все — і листування, і перемовини.

Під час протестної акції Національному та комерційним банкам буде запропоновано у триденний строк підписати Меморандум про співпрацю. В основі останнього —вимоги протестантів. Перша — встановити, що кредитні платежі у валюті здійснюються за курсом на момент укладання угоди і без додаткової комісії. Друге — заборона підвищення відсоткових ставок за кредитами. Третя — закріпити можливість надання кредитних канікул. Та наостанок забезпечити відновлення доступного кредитування населення.

Основним «полем бою» 23 лютого стане Національний банк та секретаріат Президента. Локальні протести відбудуться біля регіональних відділень НБУ. Скільки людей долучиться до протесту — організатори не знають. У самій столиці очікують не менше чотирьох тисяч.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

На старт. Увага. Страйк!

Привид масових протестно–страйкових рухів останніми місяцями витає над Україною. Слідом за вантажними перевізниками терпець, схоже, увірвався киянам. «26 лютого ми оголошуємо страйк! Ми зупинимо і закриємо все, що у нас залишилося!» — сказала під час прес–конференції голова асоціації власників МАФів у Києві Тетяна Петренко. До малого та середнього бізнесу планують приєднатися приватні перевізники столиці, лікарі. Голова Нацкомітету порятунку бізнесу Валерій Черненко закликав «усіх підприємців країни долучитися до протесту».

Підприємці готові не просто вийти під стіни КМДА, а й безстроково закрити магазини, ларьки, майстерні, заклади сфери обслуговування. «Ми не боїмося втратити прибутки: нам уже немає чого втрачати».

— Боротьба столичної міськдержадміністрації проти малих архітектурних форм (МАФів) перейшла розумні межі, — сказала Тетяна Петренко, — в неофіційних розмовах нас запевняють, що за наявності доброї волі керівництва міста питання можна вирішити за місяць. Асоціація півроку веде переговори з місцевою владою, та віз і нині там.

Між тим бюджет Києва на 80 відсотків наповнюється саме за рахунок малого і середнього бізнесу. «Місто рубає гілку, на якій сидить. Це неможливо пояснити, — обурюється Валерій Ліпецький, директор Асоціації перевізників-роботодавців «Столиця». — «Київпастранс» прямує до банкрутства, з листопада не виплачують зарплату комунальним перевізникам, закриваються маршрути, деякі міські автобуси працюють у режимі маршруток».

Не легше й приватникам. «На маршрутки вводять щораз нові збори, а не хочеш платити — знайдуть іншого перевізника», — каже Валерій Ліпецький.

— Сьогодні у Києві не працює жоден закон, що стосується охорони здоров'я. КМДА не розрахувалася із постачальниками харчових продуктів, медикаментів, електроенергії. Кожен столичний медзаклад у середньому має по мільйону гривень боргу, лікарі без зарплати з початку грудня. Тож ми приєдналися до підприємців. Що нас чекає? Ми не знаємо, — зазначає Лариса Конаровська, голова Київської міської профспілки медичних працівників.

А поки підприємці планують страйкувати, КМДА влаштовує свої мітинги. Не всі, однак, вірять, у добровільність протестів: «Ви запитайте у Черновецького, чому в розпал робочого дня (19 лютого) Хрещатик перегородили автобуси, чому комунальники мітингували в робочий час?» — каже Валерій Ліпецький. КМДА, звичайно, заперечує «протест за рознарядкою»: люди прийшли у свій вихідний підтримати «мера всіх киян».

Як уже не раз писав «Голос України», і «примусова підтримка», й новинки від київської влади щораз шокують не лише бізнес. Серед свіжих космічних ідей — брати гроші за кондиціонери, супутникові антени та... холостяків. Так, за повідомленнями ЗМІ, якщо «на підприємстві працює неодружений чоловік, то комунальний податок зросте від 3 до 6 відсотків від фонду оплати праці». Список оригінальних податків поповнюється щодня, а прокуратура ледве встигає опротестовувати їх.

Та підприємці готують серйозну відповідь Черновецькому і К°, до цього закликають і всіх, кому урвався терпець. «Як що ані міські, ані державні очільники не прислухаються до людей, вимагатимуть «перезавантаження» усієї влади». Це вже буде не класконна акція «Дістали!», а заклик «Проти всіх!». До четверга є три робочі дні, щоб нарешті зробити хоч крок назустріч людям. Відлік пішов...

Анна БОЙКО.

ФОТОФАКТ

Перед Київською міською державною адміністрацією відбулися відкриті біржові торги з продажу службових автомобілів чиновників КМДА.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

НАТО двері не зачинила

Генсек НАТО Яап де Хооп Схеффер заявив, що альянс продовжить розширення за рахунок нових країн. Але при цьому визнав, що стратегічна концепція блоку морально застаріла й потребує серйозного оновлення. Учора в Кракові під час засідання комісії Україна—НАТО (в рамках неформальної зустрічі міністрів оборони країн–членів Північноатлантичного альянсу) мова йшла про хід оборонних реформ в Україні в умовах обмеженого ресурсного та фінансового забезпечення, а також питання щодо Річної національної програми України—НАТО.

Напередодні Юрій Єхануров відзначив, що в Польщі в нього буде складна розмова з колегами із країн НАТО. «Я повинен роз'яснити, що в нас відбувається, чому ми не можемо виконувати всі зобов'язання перед партнерами по альянсу», — сказав український міністр, заявляючи про незадовільний рівень фінансування Збройних сил України, передбачений державним бюджетом на 2009 рік.

«Україна свої зусилля вже продемонструвала, і для вступу до НАТО армія та стан військової реформи перебувають в набагато кращому становищі, ніж стан інших реформ, необхідних для членства. І значна частина військових експертів на Заході вважають, що найближчим часом питання вступу до НАТО для України не стоятиме на порядку денному. І я не можу не погодитися з цими думками, оскільки самодискредитація України її владою призвела до того, що порушувати питання про вступ до НАТО в найближчі кілька років недоцільно і безглуздо», — коментує ситуацію директор Центру дослідження армії, конверсії і роззброєння Валентин Бадрак.

Тому нелегко було в Кракові і генсекові НАТО. «Я усвідомлюю те, що не всі загрози потребують воєнної відповіді, але потребують колективної відповіді, тому важливо, щоб ми формували концепцію союзницької солідарності і щоб усі країни були впевнені, що не залишаться наодинці з новими викликами», — обтічно пояснив він найближчі перспективи.

Тим часом у Кракові пройшли антинатовські мітинги. Зокрема проти операції НАТО в Афганістані.

Яна СТАДІЛЬНА.

А ЯК У НИХ?

Школа — «як у Німеччині»

З початку навчального року в Києві працює єдина в Україні офіційна німецька школа, в якій викладають німецькі та українські вчителі та видають свідоцтва про освіту, які визнаються і в Німеччині, і в Україні. До речі, усі видатки на утримання вчителів взяв на себе уряд Німеччини. Долучилися також урядовці Австрії.

Як розповів Жан-П'єр Фльорі — керівник відділу культури німецького посольства, нагальна потреба в такій школі постала давно. Адже в Україні мешкає чимало родин, що є носіями німецької мови, а також тих, хто досить серйозно інтегрований у німецьке мовне середовище та культуру. Утім, після відкриття навчального закладу з'ясувалося, що і серед корінних українців є значне зацікавлення у навчанні тут своїх дітей. Відтепер у школі вирішили відкрити підготовче відділення, щоб дітей, які не володіють німецькою, підготувати до навчання. Воно розпочне свою роботу з березня. А щоб ближче познайомити зі специфікою та перевагами, незабаром у школі мають провести день відкритих дверей.

— Щоб забезпечити певну інтеграцію, — каже вчителька української та російської мов Лариса Доронічева, — педагоги намагаються узгоджувати свої програми. А щоб у дітей, які на перших порах не послуговуються німецькою мовою, не виникало комплексів, на озброєння тут поставили гасло: любов до навчання через любов до дітей. Сприяє цьому і невелике наповнення класів, що дає змогу мати індивідуальний підхід до кожної дитини. Загалом же кажуть, школу прагнуть зробити осередком міжкультурних зустрічей. Але найголовніша її мета — популяризація німецької мови.

* * *

На сьогодні у світі — 6700 мов. За даними ООН, майже половині з них загрожує зникнення.

М. К.

Обвинувачуваних в убивстві Політковської виправдали

Прокуратура почне нове розслідування справи про вбивство оглядача «Новой газеты» Ганни Політковської. Напередодні всіх обвинувачуваних — братів Ібрагіма та Джабраїла Махмудових, а також колишнього співробітника МВС Сергія Хаджикурбанова — виправдали. Колегія присяжних вважає, що слідству не вдалося довести їхню причетність до скоєння злочину. Ганну Політковську було вбито в під'їзді власного будинку в Москві в жовтні 2006 року. Людину, яку слідство називає виконавцем убивства, оголошено в розшук. Замовники залишаються неназваними.

ФОТОФАКТ

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

У Чернігові відкрилася виставка «Світ книги», в якій беруть участь провідні видавництва України.

Скасування регуляторно-податкових обтяжень врятує вітчизняних підприємців

А ще — забезпечення конституційних гарантій на право громадян на підприємницьку діяльність та недоторканність їх власності від «бандитизму та рейдерства» органів місцевого самоврядування.

Та встановлення до 2010 року податкових канікул на прибуток на ПДВ для представників малого та середнього бізнесу і роботодавців, які збільшили кількість найманих працівників не менш як на 10 відсотків. Про це заявили представники Спілки орендарів та підприємців України на прес-конференції «Жертви та чинники фінансової кризи». До жертв кризи вони зарахували експортерів та виробників товарів промислової та видобувної галузей, малий та середній бізнес, власників депозитних вкладів, приватних інвесторів у житлову нерухомість, низькооплачуваних найманих працівників, насамперед жінок, літніх людей та молодь, соціально незахищені верстви населення. Тобто практично переважну більшість українців.

Наша країна посідає одне з перших місць серед держав, що потерпають від фінансової кризи. Це було відзначено на VIII європейській регіональній нараді в Лісабоні. Тут понад 50 країн Східної Європи та Центральної Азії, члени Міжнародної організації праці при ООН розглядали заходи у відповідь на економічну кризу.

І у цей час, незважаючи на такий стан справ в економіці держави, комерційні банки проводять дискримінаційну політику в фінансово-договірних відносинах з клієнтами, а Закон України «Про засади державної регуляторної політики» забезпечує парламентську підтримку найбезглуздішої регуляторної ідеї, вважають у Спілці орендарів та підприємців України. Тож криза довіри бізнесу та суспільства до політиків та банків може бути подолана лише за умови повної відповідальності банків перед вкладниками, державного захисту конституційних прав вкладників банку, державних гарантій повернення депозитних вкладів неплатоспроможними банками через націоналізацію корпоративних прав їх засновників. А ще необхідно припинити ворожнечу політичних сил заради порятунку держави і нації та деполітизувати соціальний діалог.

Тернопільська обласна санепідемстанція отримала аналізатор ртуті вартістю 169 тисяч гривень, придбаний коштом облдержадміністрації, повідомляє наш власкор Любов Левицька

Голова Волинської ОДА Микола Романюк вручив персональні стипендії представникам мистецтва й культури області (Укрінформ)

КОНФЛІКТ

Стуса Донецькому національному запропонували невчасно і невміло

Такий висновок мимоволі напрошується після спостереження за тримісячним конфліктом навколо ініціативи присвоєння імені поета і правозахисника Донецькому національному університету. У четвер конференція трудового колективу ВНЗ відхилила пропозицію надати навчальному закладу ім'я будь-якої знаменитої людини. На той момент до університету надійшло два листи: про присвоєння імені Василя Стуса та Володимира Дегтярьова, колишнього першого секретаря Донецького обкому компартії. Крім того, промовці називали імена видатних учених, які міг би носити університет.

Проте 283 із 284 делегатів проголосували за те, щоб залишити назву вузу без змін, один делегат утримався. За законом, у питанні присвоєння імені навчальному закладу думка колективу є вирішальною. Але оскільки того самого дня Верховна Рада проголосувала за те, щоб представники профільного парламентського комітету виїхали до Донецька для вивчення питання, не виключено, що крапку в цій історії ставити зарано.

«Поважаємо, але «прізвище» змінювати не збираємося»

Як повідомляла наша газета, у грудні минулого року низка громадських організацій виступила з ідеєю надати університету ім'я знаменитого випускника. Ініціатори організували збирання підписів в Інтернеті та написали листи на ім'я ректора вузу Володимира Шевченка та міністра освіти і науки Івана Вакарчука. Міністр оперативно відгукнувся листом на адресу керівництва університету. У ньому йдеться про те, що нібито на адресу міністерства надходять «численні звернення від студентів, викладачів, громадськості» про присвоєння імені Стуса Донецькому національному. Керівник галузі пропонував вишу розглянути це питання. Олії у вогонь підлило повідомлення прес-служби Президента України Віктора Ющенка про те, що голова держави доручає керівництву міністерства та Донецької області в якнайкоротший термін розглянути «ініціативу студентського самоврядування про присвоєння Донецькому національному університету імені Василя Стуса».

У студентському профкомі вважають, що Президента ввели в оману: жоден орган студентського самоврядування не був ініціатором ідеї перейменування. У відповідь у ВНЗ розпочали акцію «За національний!», вимагаючи залишити назву навчального закладу без змін. Під відповідним зверненням поставили підписи 5,5 тисячі студентів. Пікети і гасла, збори і виступи «трясли» університет весь лютий. За збереження назви вузу проголосували студентська конференція, наукова рада, збори трудових колективів факультетів і, нарешті, загальноуніверситетська конференція. «Стуса поважаємо, шануємо, але залиште нам нашу назву» — такий був лейтмотив обговорення.

ЗАКІНЧЕННЯ НА 14-Й СТОР.

ЕНЕРГОНЕБЕЗПЕКА

«Нафтогаз» вживає заходів, але боржники не поспішають

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

З українською монополією не розраховуються не тільки підприємства «Теплокомуненерго». Загальна заборгованість споживачів із початку 2009 року вже перевищила 6,102 млрд. грн. Щоб хоч якось убезпечитися, «Нафтогаз» почав вдаватися до крайніх заходів, обмежуючи до мінімуму постачання газу підприємствам-боржникам і примушуючи їх переходити на альтернативні енергоносії. Так, на початку тижня всі житлові будинки та установи Дніпропетровська, а також частини Луганська були відключені від опалення. На черзі Львів, якому вже понизили тиск у газорозподільній системі, а на понеділок планують відключення. «Чорну мітку» мають також Запоріжжя та інші великі центри.

Одні ставлять пломби, інші їх зривають

ВАТ «Івано-Франківськгаз» не знає, як реагувати на дії тепловиків. Газовики вже двічі опломбовували котельні, а тепловики одразу їх зривали. Про це у своєму листі ВАТ «Івано-Франківськгаз» інформує голову Івано-Франківської ОДА Миколу Палійчука, заступника голови правління НАК «Нафтогаз України» Володимира Тріколіча та міського голову Івано-Франківська Віктора Анушкевичуса.

Газовики пояснюють, що проводять відключення газопостачання згідно з дорученням ДК «Газ України». А дії останньої спричинені тим, що «Івано-Франківськтеплокомуненерго» заборгувало ДК «Газ України» понад 41 млн. грн. за спожитий природний газ і йому не виділено лімітів на лютий. Газовики пишуть, що попередили спочатку керівництво ДМП «Івано-Франківськтеплокомуненерго» про необхідність погашення заборгованості та про можливе обмеження газопостачання «у випадку зволікання». А тоді приступили до справи. Працівники Івано-Франківського управління з експлуатації газового господарства вже двічі опломбовували котельні, однак тепловики самовільно зривали пломби і поновлювали роботу котелень.

У ВАТ «Івано-Франківськгаз» вважають такі дії «неприпустимими». Адже «самовільне втручання в газотранспортну систему без участі відповідних кваліфікованих спеціалістів може призвести до виникнення ситуацій з непередбачуваними наслідками, в тому числі техногенних аварій», — йдеться у листі. До того ж «самовільний відбір природного газу із трубопровідної системи може призвести до її розбалансування, а також до обмеження подачі газу на місто Івано-Франківськ та область. Наслідком цього буде зупинення промислових підприємств, перебої з газопостачанням бюджетних організацій та населення, що може спровокувати соціальну напругу», — застерігають газовики. ВАТ «Івано-Франківськгаз» кваліфікує таку ситуацію як «надзвичайну» і звертається до адресатів у межах їхньої компетенції втрутитись у її розв'язання. Зокрема, вони просять, щоб при відключенні котелень були присутні представники Держгірпромнагляду, облдержадміністрації та інших структур.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Невід'ємна частина держави

У 55-у річницю входження Криму до складу України під час «круглих столів», на уроках і лекціях нагадали: півострів є невід'ємною адміністративно-територіальною одиницею Української держави. «Спільність економіки, територіальна близькість і тісні господарські та культурні зв'язки» — грунтуючись на цих чинниках, Кримську область було виведено зі складу Російської Федерації та включено до складу України. Відповідний Указ Президії Верховної Ради СРСР датовано 19 лютого 1954 року.

Українські організації автономії надіслали керівництву країни і півострова відкритого листа. «Саме передача Кримської області Україні забезпечила докорінне економічне відродження півострова, вщент зруйнованого війною та злочинною депортацією сотень кримських татар, болгар, вірмен, греків та інших народів у 1944 році, а повоєнна відбудова Криму відбувалася завдяки колосальній економічній допомозі України» — наголошено в документі. «Вважаємо вкрай необхідним відзначити 55-ліття входження Криму до складу України на належному державному рівні».

А майже 400 активістів проросійських організацій з портретами Путіна і Медведєва мітингували біля представництва Президента України в Криму. Під час акції вони закидали яйцями портрет Микити Хрущова. І заявили, що активізують боротьбу «за права російськокультурного населення Криму й України, за зміцнення державного суверенітету й розширення повноважень автономії, за перехід України до федеративних форм державно-політичного устрою».

Тим часом у Сімферополі тривав етнокультурологічний фестиваль «З любов'ю до Криму: діалог культур».

Віктор ХОМЕНКО.

І шедевр Жадсона на закуску

Футбол. Кубок УЄФА. 1/16 фіналу. Перші матчі. 19 лютого.

«Лех» (Польща) — «Удінезе» (Італія). 2:2. «Копенгаген» (Данія) — «Манчестер Сіті» (Англія). 2:2. «Марсель» (Франція) — «Твенте» (Нідерланди). 0:1. «Фіорентина» (Італія) — «Аякс» (Нідерланди). 0:1.

«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Тоттенгем» (Англія, Лондон). 2:0. Голи: Селезньов, 78, Жадсон, 88.

«Шахтар»: П'ятов, Левандовський, Чигринський, Іщенко, Рац, Фернандіньо, Ілсіньо (Адріано, 69), Срна, Вілліан, Жадсон, Гладкий (Селезньов, 78). **Тренер** — Мірча Луческу.

«Тоттенгем»: Гомес, Доусон, Шимбонда, Гантер, Гаддлстоун, Дженас, Зокора, Паррет (Босток, 89), Бентлі, Джовані (Бент, 69), Кемпбелл. **Тренер** — Гаррі Реднапп.

Попереджено: Раца, 40.

Арбітр — Томас Айнваллер (Австрія).

Донецьк. РСК «Олімпійський». 25 500 глядачів. Мінус 5 градусів.

«Шахтар» здобув упевнену перемогу. І зробив вагому заявку на вихід до наступного раунду. До речі, саме «гірників» вважали фаворитами в домашньому матчі. На це були серйозні причини. Донеччани практично не зазнали кадрових втрат. Нагадаємо, вони лише продали Брандау марсельському «Олімпіку». А от Гаррі Реднапп, стурбований складним становищем своєї команди в чемпіонаті Прем'єр-ліги, привіз у Донецьк аж ніяк не найсильніший склад. І зокрема, кількох безвусих юнаків. Не приїхали в Україну Роман Павлюченко, Роббі Кін та Джермейн Дефо, котрі раніше були зіграні в еврокубках за інші клуби.

Як і очікувалося, «Шахтар» почав зустріч надзвичайно активно і створив кілька гольових моментів. Натомість лондонці нічим незвичайним не вирізнилися. І більше думали про оборону.

Однак після перерви гра поступово заспокоїлася. І тоді Луческу зважився кинути в бій свіжі сили. Спочатку він випустив на поле Адріано, а потім зробив найважливішу заміну: замість Гладкого випустив Селезньова. І буквально за кілька секунд Євген змусив вибухнути РСК «Олімпійський». Жадсон зробив навісну передачу в карний майданчик «Тоттенгема», воротар гостей Гомес помилився на виході, і Селезньов першим торканням відправив м'яч у сітку.

А на останніх хвилинах усіх «Шахтаря» закріпив Жадсон **(на знімку в центрі)**, котрий продемонстрував істинно бразильський шедевр. Він обіграв у карному майданчику суперника відразу трьох оборонців і пробив у протихід Гомесу — 2:0!

Мірча Луческу після цієї зустрічі заявив, що лондонці виходили на гру з метою здобути нічию. А от він налаштовував своїх підопічних на швидкий гол. Не вдалося. Але намагання «Шахтаря» були винагороджені під завісу поєдинку. А ще пан Луческу впевнений, що далеко не все ясно в їхньому протистоянні з «Тоттенгемом». Оскільки з англійськими командами дуже важко грати на їхньому полі.

Підготував **Віктор БРАНИЦЬКИЙ.**

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

Лише результати

Баскетбол. Суперліга. Чоловіки. 20 тур. 19 лютого. «Хімік» (Южний) — «Київ». 68:76 (20:19, 11:15, 18:22, 19:20).

Хокей. Відкритий чемпіонат Росії. Вища ліга. Дивізіон «Захід». 18—19 лютого. «Сокіл» (Київ) — МХК «Крилья Совєтов» (Москва). 1:2 (0:1, 1:0, 0:1). «Сокіл» — МХК «Крилья Совєтов» 2:1 (0:0, 1:1, 1:0).

«Дмитров» — 146 очок, «Сокіл» — 143, «Рись» — 121, МХК «Крилья Совєтов» — 119, «Рязань» — 107, «Капітан» — 96, «Бєлгород» — 75, «Липецьк» — 71, «Крилья Совєтов» — 63, ВМФ — 61, «Кристал» — 51, «Титан» — 48.

Футзал. Суми. Чемпіонат країни серед команд вузів. **Інформаційну підтримку змаганням надає «Голос України»**. Третій тур. Сумський державний університет — Черкаська академія пожежної безпеки. 1:0. Національний університет харчових технологій (Київ) — Макіївський економіко-гуманітарний університет. 2:1. Сумський державний педагогічний університет — Луганський національний університет. 2:2. СДУ — 7 очок, СДПУ — 5, МЕГУ, НУХТ — по 4, ЛНУ — 2, ЧАПБ —1. Турнір завершиться сьогодні.

13 лютого. Київ. Аеропорт «Бориспіль». Моряки з судна «Фаїна» повернулися додому.

14 лютого. До Дня святого Валентина у Запоріжжі розмалювали один з міських трамваїв.

16 лютого. Мітинг членів Всеукраїнської профспілки працівників харчової, переробної промисловості під стінами Кабміну.

15 лютого. Львів. Вшанування пам'яті воїнів-афганців з нагоди 20-річчя виведення радянських військ із Афганістану.

18 лютого. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з главою Фолькетингу Королівства Данія Тором Педерсеном та членами президії Фолькетингу під час офіційного візиту до Королівства Данія.

17 лютого. Народні депутати України 238 голосами прийняли відставку міністра фінансів України Віктора Пинзеника.

19 лютого. В рамках проекту «Допомога у реформуванні та підвищенні результативності Державної служби України» в офісі координатора проектів ОБСЄ в Україні відбулося передання офісної комп'ютерної техніки, програмного забезпечення та меблів Державній прикордонній службі України.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

Україна заборонила ввезення продукції птахівництва з французького департаменту Вандея *(Укрінформ)*

Через поширення фальсифікату тимчасово припинено реалізацію лікарських засобів компанії HEEL в Україні *(Укрінформ)*

Слово на захист законопроектів про судоустрій

Усвідомлюю необхідність і, певною мірою, обов'язок спростувати неправдиві дані публікацій, що огульно критикують законопроекти «Про судоустрій» і «Про статус суддів» (у новій редакції), розроблені Національною комісією зі зміцнення демократії і верховенства права і підготовлені Комітетом з питань правосуддя до розгляду Верховною Радою у другому читанні.

Якщо зважити всі «за» і «проти», законопроекти про судоустрій і про статус суддів №0916, 0917 в їх нинішньому вигляді, будучи прийняті парламентом, справді допоможуть змінити ситуацію на краще. Більше чесних і «професійно підкованих» громадян зможуть «пробитися» у судді. У кожного судді стане менше «телефонних начальників», зате побільшає стимулів працювати чесно хоча б для того, щоб швидше підніматися службовими східцями.

Сьогодні в родині з трьох осіб — троє суддів

Пам'ятаю в репертуарі Аркадія Райкіна таку сценку: радянський чиновник, хоч і зобов'язаний видати прохачу паспорт, але категорично не бажає цього робити, а тому вимагає від прохача пред'явити довідку про наявність довідки, підтвердження уряду Південно-Африканської Республіки, що він там не працює, фотографію один на вісім сантиметрів, яку потім відмовляється приймати, бо обрізана частина обличчя тощо.

Мабуть, схожу тактику обрали деякі високі чиновники від юстиції стосовно реформи законодавчої бази судоустрою і статусу суддів. На жаль, занадто багато хто вже звик до безпросвітної корупції, працевлаштування у судах цілих родин і дружніх компаній, «ручного управління» правосуддям і поголовного хабарництва. Опір цивілізованій судовій реформі сьогодні великий. Навіть людині з боку очевидно: нинішня судова система, якій не довіряє більш як 70 відсотків громадян, де учасники судового процесу змушені давати хабара за те, щоб суд ухвалив рішення згідно з законом, багатьом впливовим людям усередині цієї системи давно вже стала немов «мати рідна».

Україна сьогодні має кілька тисяч висококласних юристів, які поєднують краще з української і західної юридичної освіти і практики. Ставши суддями, ці молоді люди разом здатні якісно змінити українське судочинство в напрямі більшої поваги до гідності людини, недоторканності права приватної власності й інвестицій.

Саме тому будь-які спроби на законодавчому рівні створити умови для обмеження корупції і свавілля, що пишним цвітом розквітли у судовій владі, сьогодні й у газетах, і на телебаченні критикуються як «небезпека для українського суспільства і держави», «руйнування Конституційних основ» і «ігнорування принципу верховенства права». Причому ці «штампи» вживаються автоматично, без пояснень, як щось таке, що само собою розуміється. Насправді з читачів і слухачів просто знущаються, розраховуючи, що люди не розберуться, не будуть вникати в деталі, а сприймуть «на віру» відверту неправду.

Улюблений предмет для обмовляння — законопроекти про судоустрій і статус суддів (№№0916, 0917). Раціональна критика на користь будь-якого проекту, зокрема, проекту закону. Але коли дискусія громадян, експертів і представників влади перетворюється на наступ «бюрократичного гіпнозу» на здоровий глузд — мовчати стає неможливо.

Так, критики законопроектів називають їх концептуальні положення «неправильними», «соціально й економічно необґрунтованими». При цьому соромляться уточнити, які саме «концептуальні положення» маються на увазі. Доводиться здогадуватися, що ж саме викликало їх гнів. Можливо, введення іспитів для претендентів на посаду судді, замість відбору за принципом «родич — не родич», «свій—чужий»? Чи обов'язок за два місяці публікувати в газетах «Голос України» і «Урядовий кур'єр» звернення про вакансії на суддівські посади, замість повідомлення про це у вузькому колі родини і друзів, «щоб ніхто не здогадався»? А може, розподіл судових справ за допомогою автоматичної системи за принципом черговості, а не головою суду вручну за нашіптуванням «потрібних людей» і на прохання самих суддів? Якщо під «соціумом» розуміти винятково членів чиновницької родини, а під «економікою» чиновницький сімейний бюджет — то, безумовно, законопроекти «необґрунтовані», а їхні норми — «неправильні». Адже з цієї точки зору набагато кращий нинішній закон, що призводить до того, що в родині з трьох осіб не один, а троє суддів, що кожний з них має можливість за домовленістю з головою суду взяти у провадження справу конкретного прохача, а як «подяку» за його «правильне» вирішення — пристойну суму, що замість підготовки до первинного іспиту кандидат у судді може пиячити на курорті, не утруднювати себе професійною підготовкою, щоб і згодом, уже ставши суддею, зміцнювати дружбу з пляшкою і шокувати громадськість своїм неуцтвом і хамством. Щоб ключові рішення, що визначають кар'єру судді кожного суду, залежали від голови цього суду, щоб суддя був змушений під час здійснення правосуддя думати не про закон чи присягу, а про «завіти» начальства, сповідуючи професійне кредо «що ваша ласка?».

Адже сьогодні у другому поспіль скликанні Ради суддів серед 77 членів не представлений жоден, вдумайтеся, жоден (!) з більш як 4600 рядових суддів місцевих судів. Зате керівники судів, яких усього по Україні нараховується близько 700, представлені 58 з 77, тобто трьома чвертями членів Ради суддів.

Те, що законопроекти №№0916, 0917, у разі їх прийняття, перешкодять таким негативним явищам і посприяють зміцненню законності, справедливості у роботі наших судів, спростять обрання суддями професіоналів — вже добре. У цьому зв'язку ще однією корисною новелою законопроектів є норма, що дає можливість претендувати на посаду судді молодим українським фахівцям, які здобули в Україні юридичний стаж і освіту на рівні «бакалавра» і «спеціаліста», але тим, хто пройшов 1—2 річну магістерську підготовку за кордоном. Справа в тому, що в Україні вже більш як десять років діють міжнародні програми «Чівнінг», «Маски», «Фулбрайт», «Копернікус», «Єразмус-Мундус» і «Нуффік», «ЦЕЮ». З їх допомогою уряди Великобританії, США, Франції, Нідерландів, Польщі, Європейська комісія і Фонд Сороса цілковито оплачували українським студентам навчання за програмою «магістр права» у кращих університетах Західної Європи і США. Стипендіати відбиралися за результатами жорсткого конкурсу, від ста до тисячі осіб на одне місце, поза залежністю від багатства і зв'язків. У результаті, Україна сьогодні має кілька тисяч висококласних юристів, які поєднують краще з української і західної юридичної освіти і практики. Ставши суддями, ці молоді люди разом здатні якісно змінити українське судочинство в напрямі більшої поваги до гідності людини, недоторканності права приватної власності і інвестицій. Сьогодні їм заважає стати суддями застаріла законодавча база і прихильники її консервації. Для останніх, допустити в судову систему молодих професійних юристів зі свіжими ідеями і прищепленою на Заході повагою до закону і порядку — смерті подібно. Але оздоровлення вітчизняної судової системи вимагає цього. Я дуже хотів би, щоб законопроекти все-таки були затверджені, і ця несправедливість — усунута.

Ще одне надумане звинувачення на адресу законопроектів — їх нібито невідповідність Конституції, що загрожує «руйнуванням конституційних принципів функціонування судової влади». Доволі прозорий натяк на передбачене законопроектом створення спеціалізованих цивільних і кримінальних судів, включаючи вищі цивільний і кримінальний, котрі, разом із уже діючими вищими господарським і адміністративним, замінять відповідні чотири палати Верховного Суду. Тут хочеться запитати критиків: ви що, викреслили з Конституції статтю 125, що приписує вибудувати систему судів загальної юрисдикції за принципами територіальності і спеціалізації, а вищими судовими органами спеціалізованих судів зробити відповідні вищі суди?

Також неконституційними вважають підвищені вимоги законопроекту до перевірки спеціальних знань кандидатів на суддівські посади. Але хіба в двох статтях (127 і 128) Конституції з найменування судді зникло слово «професійний»? «Особливо неконституційним» консерватори одностайно вважають заборону керівникам судів бути членами органів суддівського самоврядування, у свою чергу, наділених чималими повноваженнями, вперше передбачену законопроектом №0916. Ще б пак! Адже сьогодні у другому поспіль скликанні Ради суддів серед 77 членів не представлений жоден, вдумайтеся, жоден (!) з більш як 4600 рядових суддів місцевих судів. Зате керівники судів, яких усього по Україні нараховується близько 700, представлені 58 з 77, тобто трьома чвертями членів Ради суддів. Таким чином, через цей вищий орган суддівського самоврядування керівники судів, по суті, правлять судовою системою. Не в останню чергу тому, що це допускає нині чинний закон. І це за того, що статтею 130 Конституції закріплене суддівське самоврядування саме як гарантія незалежності рядових, простих суддів від керівників судів, для чого органам суддівського самоврядування надані повноваження вирішувати питання внутрішньої діяльності судів.

Продукт професійної командної роботи не може бути поганим за визначенням

Таким чином, за ближчого розгляду очевидно, що аж ніяк не законопроекти, а чинна структура судової влади, м'яко кажучи, не зовсім відповідає принципам Конституції. Ці принципи на сьогодні, просто кажучи, дрімають, а висловлюючись юридично — не застосовуються. Тут не зайве згадати, що перехідні положення Конституції зобов'язали цілковито реалізувати ці принципи ще до 2001 року. І от тепер, із затримкою у вісім років, Верховна Рада за допомогою законопроектів №№0916, 0917 ці конституційні принципи, немов Сплячу Красуню з казки, нарешті взялася повернути до життя, їх, ці самі законопроекти звинувачують... у неконституційності. Звинувачують ті, хто роками успішно зволікає з реалізацією конституційних норм. Як там кажуть, злодій кричить «тримай злодія»?

СУДОВИЙ ЛІКНЕП

Забезпечення позову

Забезпечення позову це фактично гарантія майбутнього виконання рішення суду в разі задоволення ваших позовних вимог. Тому, якщо у вас є побоювання щодо неможливості виконання рішення суду у майбутньому (наприклад, будинок, який ви хочете повернути, продадуть поки буде тривати судовий розгляд), можете просити суд забезпечити позов. Зроблено це може бути шляхом:

1) накладення арешту на майно або грошові кошти, що належать відповідачеві і перебувають у нього або в інших осіб;

2) заборони вчиняти певні дії;

3) встановлення обов'язку вчинити певні дії;

4) заборони іншим особам здійснювати платежі або передавати майно відповідачеві чи виконувати щодо нього інші зобов'язання;

5) зупинення продажу описаного майна, якщо подано позов про право власності на це майно або про виключення його з опису;

6) зупинення стягнення на підставі виконавчого документа, який оскаржується боржником у судовому порядку;

7) передання речі, яка є предметом спору, на зберігання іншим особам.

Водночас у разі необхідності судом можуть бути застосовані інші види забезпечення позову, а також кілька видів забезпечення позову. Однак не допускається забезпечення позову шляхом накладення арешту на заробітну плату, пенсію та стипендію, допомогу по загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню, яка виплачується у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю (включаючи догляд за хворою дитиною), вагітністю та пологами, по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, на допомогу, яка виплачується касами взаємодопомоги, благодійними організаціями, а також на вихідну допомогу, допомогу з безробіття. Ця вимога не поширюється на позови про стягнення аліментів, про відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи, про відшкодування збитків, завданих злочином. Також не може бути накладено арешт на предмети, що швидко псуються.

Для забезпечення позову необхідно подати суду заяву, в якій зазначити причини, у зв'язку з якими потрібно забезпечити позов; вид забезпечення позову, що належить застосувати, з обґрунтуванням його необхідності; інші відомості, потрібні для забезпечення позову. Забезпечення позову допускається на будь-якій стадії розгляду справи та може мати місце до подання позовної заяви з метою запобігання порушенню інтелектуальної власності.

Однак, порушуючи питання про забезпечення позову, враховуйте, що суд,

Попередні випуски «Судового лікнепу» вийшли в «Голосі України» №213 за 7.11.08 р., №215 за 11.11.08 р., №220 за 18.11.08 р., №223 за 21.11.08 р., №229 за 29.11.08 р., №233 за 5.12.08 р., №233 за 5.12.08 р., №238 за 12.12.08 р., №248 за 26.12.08 р.

Окремого «незлого, тихого слова» заслуговують випади на адресу законопроектів із приводу їх нібито неспроможності, нелегітимності ухвалення і розгляду парламентом. По-перше, із приводу того, що «не ті люди писали» документи. Давайте згадаємо, що спочатку

ням проблем і внутрішньою логікою були і залишаються найякіснішими за 17 років судової реформи, незважаючи на всі спірні моменти і вади. Для їх подальшого удосконалювання у рамках законодавчої процедури протягом останніх двох років в українському

Чимало неправди пролунало щодо нібито порушень законодавчої процедури під час підготовки законопроектів. Так, стверджують, що Верховна Рада 5-го скликання, що затвердила законопроекти в першому читанні 3 квітня 2007 року, вже була непов-

устрої і статус суддів. Хоча доручення об'єднати законопроекти дала Верховна Рада у постанові від 3 квітня 2007 року, а спочатку таку пропозицію внесла Венеціанська комісія Ради Європи, за результатами експертизи законопроектів.

«професійно підкованих» громадян зможуть «пробитися» у судді. У кожного судді стане менше «телефонних начальників», зате побільшає стимулів працювати чесно хоча б для того, щоб швидше підніматися службовими східцями. Менше

і статус суддів: не підмінюйте дискусію лобізмом

текст законопроектів №№0916/0917 протягом півтора року складався Національною комісією зі зміцнення демократії і утвердження верховенства права, до складу якої на той час входили: відзначений почестями екс-голова Верховного Суду Віталій Бойко і нинішній його голова Василь Онопенко, суддя апеляційного суду столиці Юрій Василенко, котрий у 2002 не побоявся порушити кримінальну справу проти президента, парламентарій п'яти скликань Володимир Стретович, який до цього брав участь і в конституційній, і в адміністративній, і в судовій реформі, відомі в Україні академічні учені Вадим Авер'янов, Анатолій Довгерт, Микола Козюбра і Віктор Шишкін, керівники найбільш успішних і професійний юридичних компаній Василь Кисіль («Кисіль і партнери»), Ігор Шевченко («Шевченко, Дідковський і партнери»), Сергій Козьяков («Козьяков і Партнери»), Данило Білак («CMS Cameron McKenna») і Данило Курдельчук (Інюрколегія), масtиті діячі адвокатури Сергій Сафулько і Володимир Скуридін, представники авторитетних неурядових організацій, найвідоміших своїми напрацюваннями в сфері судової реформи в Україні Сергій Головатий («Українська правнича фундація»), Станіслав Шевчук (ОБСЄ), Ігор Коліушко («Центр політичних і правових реформ»), Володимир Яворський («Гельсінський союз з прав людини»), Анатолій Ткачук (Інститут громадянського суспільства) і Роман Романов (Фонд «Відродження»), одні з кращих українських фахівців у сфері міжнародних відносин і європейських стандартів Володимир Василенко, Олександр Моцик, Антон Бутейко

За два роки розгляду законопроектів, Верховна Рада одержала висновки кількох десятків центрів юридичних знань, включаючи Одеську і Харківську національні юридичні академії, профільні Інститут імені Корецького Національної Академії наук і Інститут законодавства Верховної Ради. Одних тільки академічних і експертних робіт з тематики законопроектів опубліковано кілька тисяч.

і Юрій Зайцев. Усіх цих різних людей поєднує одне — професіоналізм. Продукт їхньої командної роботи за визначенням не міг бути поганим. До речі, у даному випадку законопроектні роботи виконувалися за рахунок коштів Державного бюджету України, а не якихось сумнівних структур. І, кажучи по справедливості, внесені до Верховної Ради законопроекти за своєю концепцією, порушен-

парламенті було проведено, у всіх відносинах, безпрецедентну роботу. Поправки і пропозиції вносили народні депутати всіх п'яти фракцій, існуючих у парламенті (Блок Литвина, БЮТ, «НУ—НС», КПУ і ПР), їх загальна кількість перевищила 800. Цілком ясно, що кожна парламентська політична сила, більше того, кожен народний депутат, якщо тільки він хотів щось змінити, поліпшити у законопроектах — мав усі можливості це зробити. Таким чином, законопроекти №№0916 і 0917 станом на сьогодні є спільним продуктом української юридичної еліти і 450 народних депутатів, що представляють усіх більш як 33 мільйони українських виборців. Той, хто їх критикує, критикує все українське суспільство, а тому повинен, вибачте, не «бризкати слиною», а говорити по суті, причому перш за все пояснювати, чому про недоліки законопроектів згадує саме зараз, а попередні три роки мовчав і нічого не робив, щоб ці недоліки виправити.

Легко розвіюється і міф про нібито «недостатнє наукове пропрацювання» законопроектів. У 2007 році, у три етапи — в Києві, Одесі і Харкові пройшла загальнонаціональна конференція, присвячена критичному аналізу й удосконаленню законопроектів. За два роки розгляду законопроектів, Верховна Рада одержала висновки кількох десятків центрів юридичних знань, включаючи Одеську і Харківську національні юридичні академії, профільні Інститут імені Корецького Національної Академії наук і Інститут законодавства Верховної Ради. Одних тільки академічних і експертних робіт з тематики законопроектів опубліковано кілька тисяч. Нарешті, у Раді Європи законопроекти пройшли потрійну експертизу: Венеціанської комісії «За демократію через право», Моніторингового комітету і Комітету з правових питань і прав людини Парламентської асамблеї з одностайною рекомендацією: «прийняти». У нинішній дискусії про предмет законопроектів уже важко відшукати щось нове: переважно це повторення і пережовування вже сказаного. У світлі цього, зауваження про «відсутність наукового обговорення» законопроектів можна пробачити людині неосвіченій, але вже точно не тій, яка береться інформувати громадськість.

новажною. Хоча Указ Президента №264 про припинення її повноважень, згідно з цією статтею 6-ю, набрав чинності водночас з його офіційним опублікуванням після голосування за законопроекти у парламенті, а незабаром самим же президентом був скасований.

Настільки ж безпідставні твердження про визнання нелегітимності законопроектів самим парламентом. Адже для їхнього обґрунтування вдаються до підтасовування фактів. А про те, що законопроектів немає в додатку до Постанови №1093 від 29 травня 2007 року про підтвердження результатів голосування з постанов, прийнятих із квітня по травень 2007 року, сурмлять по всіх усюдах. А про те, що законопроекти не значаться також і в додатку до постанови №1094 від того самого 29 травня 2007 року про скасування постанов, прийнятих у той само період, мовчать.

В іншому випадку, опоненти законопроектів точно так само намагаються експлуатувати непрості політичні процеси, що збіглися у часі з підготовкою законопроектів. І знову не можуть обійтися без підтасовування фак-

Дискусія громадян, експертів і представників влади перетворюється на наступ «бюрократичного гіпнозу» на здоровий глузд — мовчати стає неможливо.

тів. Пишуть про лист, спрямований Президентом у квітні 2007 року, про відкликання внесених ним у парламент законопроектів про судоустрій і статус суддів, з метою запобігання маніпулюванням ними в обстановці політичної кризи. При цьому, певна річ, жодного слова про Регламент Верховної Ради, стаття 99 якого забороняє відкликання законопроекту його ініціатором після включення його до порядку денного сесії. Лист був направлений у квітні 2007 року, а законопроекти були включені до порядку денного сесії ще 18 лютого 2007 року. Тому юридичного значення згаданий лист не мав. А політичне його значення нівельоване іншим, більш пізнішим листом Президента, від 17 червня 2008 року, в якому особисто Президент просить Верховну Раду розглянути ті само законопроекти, причому невідкладно.

Хтось умудрився вбачити злий намір навіть у тому, що профільним парламентським комітетом з питань правосуддя два законопроекти №№0916 і 0917 до другого читання об'єднані в єдиний законопроект про судо-

Парламентські слухання допоможуть депутатам ухвалити рішення, що послужить інтересам народу і держави

Я щиро жалкую про те, що обговорення законопроектів про судоустрій і статус суддів концентрується на таких питаннях. Замість того, щоб запропонувати ще кращу модель структури судів, ніж та, що передбачена законопроектами, досконаліші, прогресивніші регуляторні рішення і довести їх переваги — ціла низка видатних діячів займається якимись хлоп'ячими нападками на проекти законів, намагається дезінформувати громадськість, маніпулює фактами. А дружні засоби масової інформації подають це як «одкровення зверху». Насправді все, що відбувається, — неприховане чиновницьке глитайство, оспіване ще Салтиковим-Щедріним. Саме так бюрократи всіх часів і народів лобіюють свої вузькоегоїстичні інтереси.

Законопроектні роботи виконувалися за рахунок коштів Державного бюджету України, а не якихось сумнівних структур. І, кажучи по справедливості, внесені до Верховної Ради законопроекти за своєю концепцією, порушенням проблем і внутрішньою логікою були і залишаються найякіснішими за 17 років судової реформи, незважаючи на всі спірні моменти і вади.

Мета цієї піар-кампанії — повести суспільство у бік від головного. А головне — те, що судова реформа відбувається не заради керівників судової системи. Їх справа і відповідальність, як і кожного судді — вершити правосуддя. Ухвалювати закони — справа і відповідальність законодавця. Цю відповідальність законодавець несе перед народом. А народ не хвилюють, і не повинні хвилювати ні чиновницькі чвари, ні стогони тих, хто внаслідок реформи може не дорахуватися повноважень. Громадян хвилює, що судова система охоплена кризою, що суд занадто часто виявляється нездатним захистити власність і честь, покарати кривдника, розв'язати спір за законом. Громадян хвилює, щоб законодавець прийняв такий закон, який би допоміг поліпшити ситуацію. Саме до народу народним депутатам варто прислухатися передусім.

І саме в цьому відношенні, у сухому залишку, якщо зважити всі «за» і «проти», законопроекти про судоустрій і про статус суддів №0916, 0917 в їх нинішньому вигляді, будучи прийняті парламентом, справді допоможуть змінити ситуацію на краще. Більше чесних і

буде хабарів і більше поваги до громадянин, котрі приходить у суд.

Немаловажно і те, що рівноцінної альтернативи законопроектам ні за якістю складання, ні за глибиною пропрацювання, ні за широтою охоплення проблем — сьогодні не існує. Водночас хочу наголосити: йдеться не про штучне нав'язування тієї або тієї законодавчої норми, а про спільне знаходження найефективніших, найдієвіших рішень усіма визнаних проблем. Приміром, кому доручити призначення голів судів і їхніх заступників? Так, на розгляді Верховної Ради перебуває законопроект №1122, внесений народним депутатом Дмитром Притикою, яким пропонується, щоб судді всіх судів України, крім Верховного Суду, на загальних зборах (судді вищого спеціалізованого суду — на пленумі) самі обирали і звільняли голову свого суду і його заступника. Іншими чотирма народними депутатами зареєстровано законопроект №1122-1, що передбачає призначення і звільнення керівників судів Пленумом Верховного Суду. Парламент має право підтримати кожний з цих варіантів. Головне — вибрати краще рішення.

З цією метою, 18 березня 2009 року, з ініціативи керівництва судової влади, відбудуться вже треті за останні п'ять років парламентські слухання, присвячені стану правосуддя в Україні.

Запрошую усіх, хто зацікавлений у вдалому завершенні нинішнього етапу судово-правової реформи, має свої пропозиції і зауваження, не пізніше початку березня подати заявку в Комітет Верховної Ради з питань правосуддя і взяти участь у парламентських слуханнях.

Хотілося б, щоб чергова дискусія вийшла всебічною, її висвітлення — об'єктивним. А головне — щоб підсумки парламентських слухань допомогли народним депутатам нарешті прийняти відносно законопроектів з судової реформи ті рішення, що послужить інтересам народу і держави, — а не якогось окремого відомства або чиновника.

Сергій КІВАЛОВ,
голова Комітету Верховної Ради України з питань правосуддя, доктор юридичних наук, професор.

допускаючи забезпечення позову, може вимагати від вас (позивача) забезпечити вимогу заставою, достатньою для того, щоб запобігти зловживанню забезпеченням позову, яка вноситься на депозитний рахунок суду. Розмір застави визначається судом з урахуванням обставин справи, але він не повинен бути більшим за розмір ціни позову.

У випадку скасування заходів забезпечення позову набрання законної сили рішенням про відмову у задоволенні позову чи ухвалою про закриття провадження у справі або залишення заяви без розгляду особа, щодо якої вжито заходи забезпечення позову, має право на відшкодування збитків, завданих забезпеченням позову.

У разі внесення позивачем предмета застави, відшкодування збитків, завданих забезпеченням позову, в першу чергу здійснюється за рахунок предмета застави.

На замітку: ухвала про забезпечення позову виконується негайно в порядку, встановленому для виконання судових рішень. У разі забезпечення вимог заявника заставою, ухвала про забезпечення позову звертається до виконання негайно після внесення предмета застави в повному розмірі. Оскарження ухвали про забезпечення позову не зупиняє її виконання, а також не перешкоджає подальшому розгляду справи. Оскарження ухвали про скасування забезпечення позову або про заміну одного виду забезпечення іншим зупиняє виконання цієї ухвали.

Наталя ГЕЛЕТКО.

Мін'юст «показав» боржників

Міністерство юстиції відкрило доступ до відомостей Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень. Це дасть змогу вільно отримувати інформацію про всі судові рішення, які надходять на примусове виконання до Державної виконавчої служби, та проведені виконавчі дії.

Використання зацікавленою особою даних з Єдиного реєстру стане, зокрема, корисним при прийнятті нею рішень стосовно укладання договорів, адже така особа володітиме більш повною інформацією про своїх контрагентів, що сприятиме зниженню рівня ризиків. Державне підприємство «Інформаційний центр» Міністерства юстиції на письмові запити фізичних та юридичних осіб надаватиме необхідну інформацію з такого реєстру. Водночас на сайті підприємства розміщено форми подачі заяв та інша важлива інформація.

Крім того, з другої половини листопада почне функціонувати безкоштовний веб-сайт Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень для пошуку, перегляду документів тощо. Запровадження такого веб-сайту надасть сторонам виконавчого провадження можливість оперативно отримувати інформацію про хід їх виконавчого провадження за допомогою мережі Інтернет.

Також усім охочим планується надавати повні та скорочені витяги з Єдиного реєстру в електронній формі з можливістю здійснювати їх оплату через мережу Інтернет, використовуючи платіжні картки.

Інформація прес-служби Міністерства юстиції України.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 32 (4532)
СУБОТА, 21 ЛЮТОГО 2009

Минуло 120 років від дня народження Левка РЕВУЦЬКОГО (1889—1977) — видатного українського композитора і педагога

Учора в Києві презентовано нову книгу Антоніни Гармаш-Литвин «Голос утопленого села»

ПОДРОБИЦІ

Премія «БРОНЕК»

У Києві засновано нову театральну премію «БРОНЕК». Цим іменем в родинному колі називали великого актора Амвросія Бучму. Внучка Амвросія Максиміліановича Валентина Заболотна, відомий театральний критик та педагог — ініціатор і засновник премії.

На здобуття премії висуваються акторські та режисерські роботи, створені протягом календарного року не лише в Києві, а й в інших містах України. Кількість претендентів не обмежується.

Минулого року премію вручено вперше. Її отримала актриса Київського театру на Подолі Тамара Плашенко за головну роль у виставі «Майстер-клас Марії Каллас».

Також уже відомі претенденти на премію «БРОНЕК-2008». Це режисери: Андрій Білоус («Сволота», вистава майстерні «Театр маріонеток»), Євген Курман («Сорочинський ярмарок», Донецький академічний муздрамтеатр, «Непорозуміння», Київський театр «Вільна сцена»), Олексій Лісовець («Не все коту масляна», Театр драми і комедії на лівому березі Дніпра). Актори: Ганна Александрович («Ніч Елеонори. День» — вистава Центру театрального мистецтва імені Курбаса); Ксенія Ніколаєва («Самотня леді» в Київській майстерні театрального мистецтва «Сузір'я»); Анатолій Ященко («Дні пролітають зі свистом», Театр драми і комедії на лівому березі Дніпра). Акторські дуети: Ірина Калашникова — Олексій Тритенко (у виставі «Сволота») та Катерина Кістень — Ігор Рубашкін (у виставі «Розпусник» Нового драматичного театру на Печерську). В номінації «Подія театрального життя» розглядаються вистави «Едіт Піаф. Життя в кредит» столичного театру імені Франка та «Задунаєць за порогом» Театральної компанії «Бенюк і Хостікоєв».

Лауреати визначатимуться голосуванням експертів. Урочиста церемонія відбудеться в день народження Амвросія Бучми, 14 березня о 14-й годині у столичному Будинку актора.

Аліна МАРЧЕНКО.

Вулиця на честь Василя Кожелянка

Василь Кожелянко, автор відомих романів «Дефіляда по Москві», «Третє поле» тощо, увійшов в історію української літератури як один із засновників жанру альтернативної історії.

Але рідне село на Київ так і не поміняв. Назвати вулицю на честь свого видатного земляка — журналіста, письменника і поета — одноголосно вирішила Кам'янська сільська рада Сторожинецького району на Буковині. Іменем Василя Кожелянка у його рідному селі Кам'яна названо нову вулицю в урочищі «Лан», де письменник будував для своєї родини новий дім. Батьківська хата, в якій Василь народився і прожив усе життя, — у цьому ж селі, на вулиці Франка. У цій хаті Василь Кожелянко помер 22 серпня 2008 року.

Сергій СУЛИМА.

«Колір, пластика, душа. Думаю, жодна криза і холод не затьмарять нашу Україну»

З відомою українською художницею професором Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури, членом-кореспондентом Академії мистецтв України **Вірою Бариновою-Кулебою** ми бесідували після огляду виставки прикладного мистецтва у Спілці художників, присвяченій 100-річчю Марії Приймаченко.

«Який талановитий наш народ! Колір, пластика, душа. Думаю, жодна криза і холод не затьмарять нашу Україну», — резюмувала побачене Віра Іванівна. Справді, українській художній школі є що показати світові. Ось і сама Віра Баринова-Кулеба щойно повернулася з творчої поїздки до Китаю. Там, до речі, 1 грудня відзначала свій ювілей. Про те, яким був для неї минулий рік, про творчість — наша з нею розмова.

— Яким він був? Моїм. Чому? Закруглились роки 1 грудня на 70 літ. Кажуть, у ці роки підкреслюють рискою відмір пройденого. Художники прагнуть зробити персональну виставку, видати альбом чи каталог робіт. Зустрітись за столом із друзями. А чи зробила це я? Так і ні. Ще на початку року мала в будинку Академії мистецтв України персональну виставку. Каталогу не маю. Кажуть, щоб шукала спонсора. Де і як шукати, не знаю. Просити грошей у когось — не маю на це сміливості, незручно.

— Торік, Віро Іванівно, своє 70-річчя відзначала Спілка художників України. А вас за особисті заслуги нагороджено орденом княгині Ольги III ступеня. Свої нові твори ви експонували на виставках. Ось вже втретє побували у творчій поїздці до Китаю... Розкажіть про неї детальніше.

— Наш ректор Національної академії образотворчого мистецтва та архітектури Андрій Чебикін уклав угоду з паном Ю з міста Ісі про надання можливості нашим художникам познайомити Китай з українським живописом. Угода на п'ять років. Щороку по двоє працюють наші викладачі на повному забезпеченні пана Ю. Це є майстерні, фарби, полотна, готель, харчі, дорога, гроші на подарунки, перекладачі. Художники, які їздили від академії, задоволені. Китай зацікавлений глибше знати європейський олійний живопис. І наш ректор А. Чебикін, як сучасна людина, знайшов можливість знайомити світ із нашою школою навчання образотворчому мистецтву. Тепер такий час, коли є свобода в рекламі добрих хороших набутків і художників. А нам є що показати. Адже ми зберегли і зберігаємо професійне мистецтво. До нас їдуть учитись і китайські студенти. Здавалося б, вони мають надзвичайно високе національне, духовне, своєрідне графічне та народне мистецтво. Але країна прагне до знань різного виду малювання. І я, як викладач живопису, навчаю китайських студентів. Бачу, як вони освоюють нашу і мову, і школу науки рисунка, композиції, живопису. Бачу, як відчувають колорит, колір, прагнуть зрозуміти українських митців. І тепер на пропозицію А. Чебикіна поїхати із художницею Гаяне Атаян, донькою Т. Яблонської, попрацювати в Китаї я погодилась.

Ми доповнювали одна одну, підтримували. Гаяне тонка, лірична у своїх творах, пейзажах. Вони легкі, чисті, наповнені повітрям. Там вона написала серію пейзажів, які свіжіші, світліші. Художники Китаю відмітили це. Для Китаю бачити доньку Т. Яблонської — також поезія. Тим більше, що Гаяне спромоглася видати великий альбом робіт матері в Китаї. На відкритті виставки наших художників була вручена така книга консулу із України, художникам, які дійсно цінять твори нашої Т. Яблонської. Я писала картини із своїх ескізів та репродукції. Тим більше пан Ю запропонував написати велике полотно «Хліб». Це було мені нелегко — повернутися на багато років назад, до тієї реалістичної картини. Та велике натхнення, умови допомогли написати не одну картину. Майстерня велика, світла, поруч майстерня Гаяне. Між нами кімната відпочинку. А це музика народна, мелодійна. Фрукти, чаї, каву і харчі привозять свіжі із ресторану на замовлення. Риба, креветки, різні, для нас смачні галушки, супи, овочі, парені, варені.

Погода сонячна, тепла. Кругом іде будівництво неймовірно цікавих будівель, парків. А найголовніше — привітні, усміхнені китайці. Які вони працьовиті! Жодної кризи. Будують, прибирають, чистять, миють. Головне — люблять свою країну, свою землю, свій уряд. Кожний клаптик землі, відвойований від гір кам'яних, доглянутий, посаджені квіти, деревця. Викладені доріжки камінчиками орнаментально. Мистецтво — кругом. Ми захоплювались їхньою життєдіяльністю. Працюють робітники і слухають музику, яка лине десь із красивого парку, тут же створеного, або із кишеньки будівельника. Яка майстерність викладання із черепиці тих покрівель, драконів, басейнів, у яких плавають червоні рибки між дивовижними рослинами. При нас збудували за декілька днів цілу стіну, дорогу та двір поруч з балконом наших майстерень. Так налагоджено будівництво, що немає сміття. Не встигли завершити перший поверх, як у ньому вже можна жити. І світло, і картини, і квіти та підв'язані пальми, апельсинові, бамбукові деревця. Постійно великий догляд за деревцями. А вони й на тих дорогах підстрижені, рівні та красиві. Така культура китайців жити не могла не надихати нас малювати, хочеться вчитись у них і передавати дітям, онукам. Хочеться більше і більше спілкуватися з таким народом та його культурою. Так. Є і дуже бідні люди, умови життя в горах нелегкі. Та людина дякує Всевишньому Будді за те, що має.

Нам із Гаюшею було аж страшно згадати, а по приїзду побачити сумних людей, холодну погоду. Бруд на вулицях, понівечені земля, ліси. Враження, що хтось познущався над нашою країною, над людьми. А я ж пам'ятаю часи, коли селяни дуже любили і піклувались за Богом даним життям. Моя Полтавщина цвіла луками, дібровами, хати під соломою, побілені та підведені жовтою глиною призьби. Цвіли садочки, мальви, чорнобривці. Весною городи посаджені, поля засіяні, дбайливо уходжені. Так. Це був уже колгосп, були свої закони. Плани, плани, податки. Та селянські душі залишалися чисті. Не забуду, як мама йшла через поле стежкою з граблями між високими коноплями, засіяними колгоспом. Було літо. Пройшов дощ. Грудня розкисло, на стежці калюжки. Слизько. І йду боса, як і мама, десь загрібати сіно, складати в копиці. Ми, діти, працювали з малих років з матерями. Бачили їх нелегку працю та знали, як вони ставилися до кожної посадженої рослинки. Мої босі ніжки сковзаються по грудках. А мама й каже: «Іди, Вірочко, так, щоб не зломила коноплину». А їх же ціле поле, високі, аж б'ють по моїй білобрисій голові. Це говорить за те, що, незважаючи, що то не своє, а колгоспне посаджене, селянська душа вболівала за святе із святих — рости і любити. Ця мамина наука, батьківська для мене була й буде в усьому. Хочеться, щоб і тепер люд, молодь опам'яталися. Знали, що жити на своїй землі, у своїй країні, або де б не жив, то земля, як мати, одна. Вона дає все, що людина бажає. Тому й мусимо любити і оберігати її і себе, всіх кому дано жити.

Хочеться написати, хочеться малювати радісні картини. Музика, яку слухали в Китаї, народна. Це, як сходить сонце, пробуджується життя, тягнеться квіточка до промінчика, співають пташки, народжуються пташенята від любові.

Кожна країна і народи мають свою культуру, традиції. Їх мусять зберігати, передавати з покоління в покоління. І не думати, що хтось нам зобов'язаний це робити. Не буде хтось. Тільки ми, кожний із нас на своєму місці мусить бути людиною із совістю, культурою, красою. Думаю, той, хто працює творчо, реалізовує себе, щасливий.

Записала Вікторія СВІТЛАНОВА.
Фото автора.

На Сорочинському ярмарку.

Портрет Чорновола.

Людина дякує Всевишньому Будді за те, що має

Гаряча любов і холодна зброя

У цьому спектаклі артистка Людмила Смородіна жонглює бойовими шаблями з обох рук. Таке вміє не кожен мужчина!

Франківці показали прем'єру вистави «Назар Стодоля». Цю п'єсу Тараса Шевченка давно не ставили в Києві, й новинка викликала неабиякий інтерес. Тут зайняті яскраві актори: Людмила Смородіна (Стеха), Лесь Задніпровський (Кичатий), Володимир Нечипоренко (Гнат Карий), Тарас Жирко (Назар), Ірина Мельник (Галя). Режисер Юрій Кочевенко поставив п'єсу як лицарську баладу, а не звичне героїко-шароварне видовище. Тут — жодного бідного козака, всі — в розкішному вбранні, в якому не соромно вийти на показ високої моди (автор костюмів — Катерина Корнійчук). Після прем'єри в театрі відбулося обговорення. Дещо з почутого там подаємо нижче.

Сотник Кичатий (Лесь Задніпровський) не хоче бачити свою Галю (Ірина Мельник) в обіймах Назара Стодолі (Тарас Жирко).

Богдан Ступка, художній керівник театру:

— Свого часу «Назара Стодолю» грали по всій Україні. Якось я бачив одну з тих вистав, у мене було таке відчуття, що там щось не до кінця зроблено. Й це мене постійно тривожило. Хотілося зробити так, щоб вистава була цікава, щоб її охоче дивилися. Бо сама п'єса Шевченка заслуговує на це. Він її писав на замовлення Імператорського Александрінського театру, хоч там її так і не поставили.

Людмила Смородіна, актриса (відповідь на запитання, звідки у її героїні Стехи з'явилися в руках шаблі?):

— Пам'ятаєте нашу славну виставу «Енеїда»? Вона тепер не йде, а там наші хлопці — Хостікоєв, Абазопуло — виробляли з шаблями таке, що Київ досі пам'ятає. Вони це робили так легко й красиво! І мені теж захотілося. Режисер сказав: ну, спробуй. Я прийшла до Володі (Володимир Абазопуло, постановник сценічних боїв у виставі. — Ред.) і попросила допомогти. І коли мені вперше вдалося — я так захопилася! Ці забави з шаблями для жінки мають вигляд, можливо, суїцидний. Але коли поруч отакі чоловіки, то й жінка має бути особливою. Атлантичною! Коли я тренувалася, Володя мені дав такі алюмінієві, тоненькі шаблі. А коли випросила справжні шаблюки — я й не знала, що вони такі важкі! Але перед виставою стежу, щоб їх ніхто не забрав собі. Завжди дивлюсь за своїми шаблюками. Звичайно, це все не без травматизму. Але воно того варте. Це ж усе по-справжньому. В мене до них руки не прив'язані — жодної страховки!

Ключниця Стеха (Людмила Смородіна) вміє осідлати Хому й вправно орудує шаблею. Стеха й сама — мов коштовна гостра шабля, від якої пропала не одна козацька голова.

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Колись п'єса «Назар Стодоля» була така популярна, що Іван Тобілевич (Карпенко-Карий) взяв собі за псевдонім ім'я одного з персонажів — Гната Карого, а дітей своїх назвав Назаром і Галею.

П'єсу написано Тарасом Шевченком 1843 року, відтоді вона часто ставилася, навіть на російській сцені (московський Малий театр, 1877 рік, у ролі Галі — прославлена Г. Федотова).

Для франківців за всю історію театру це вже третя постановка «Назара Стодолі». Перші дві здійснив (у 1942 та 1951 роках) Амвросій Бучма. Сам він перегав усі можливі чоловічі ролі у виставі. А видатними виконавцями жіночих ролей були Галина Яблонська та Наталя Ужвій.

Але вже понад півстоліття у Києві п'єса не ставилась.

Запитання із залу:
— Чому обрано саме такий жанр — лицарська балада?
Юрій Кочевенко, режисер:

— Події п'єси відбуваються тоді, коли Україна, маленька у порівнянні з Польщею, Туреччиною та Московщиною, посунула ті держави-гіганти й стала незалежною. Це був час перемир'я в чеканні нової війни. Ось на цьому й ґрунтуються всі страхи Хоми Кичатого, батька Галі. Він — з оточення чигиринського полковника і, як ніхто, знав, що війна буде. І Хома хоче, щоб його Галя стала полковницею, щоб її майбутнє було застраховане. А Назар загине завтра! І що тоді далі? Отже, для Хоми важливо саме це, а не те, що чигиринський полковник багатий, а Назар — простий козак. Усі вони тут — передусім лицарі, шляхта, тому тримають особливий європейський лоск. Адже вони закінчували італійські та французькі університети, вільно розмовляли латиною та європейськими мовами. Вони були дуже популярні в Європі — як воїни, як освічені люди. Найосвіченіша каста Європи! Це факти, що були витерті з нашої свідомості. Це — виклик. Погляньте, це не убогий хутір, а цивілізація лицарів. П'єса — про кохання. Але кохання — це також війна і розбрат, який, на жаль, і сьогодні є поміж нащадками тих лицарів.

Дарина Отвага, студентка Театрального університету:

— Вистава красива, барвиста, і спершу навіть незрозуміло, звідки тут з'являється тривога. Ось приходять двоє сватів, говорять традиційні слова про куницю-красну дівицю, й один сват чогось чортихається і весь час озирається по кутках, і стає зрозуміло, що війна десь близько, і цей сват думає зовсім не про сватання, а про те, щоб не потрапити в пастку, в засідку, щоб йому не стрельнули в спину...

Юля Лузан, студентка Театрального університету:

— Є такі скляні кулі зі «снігом» всередині. На це приємно дивитись. Струснеш кулю — і там здійметься хуртовина. А потім поставиш на стіл, і буря стихає, сніг осідає. У виставі весь час віє завіюха, й знадвору, й зсередини — паморочить розум, збиває з дороги. Чи людина здолає ту напасть, що затуманює свідомість і засліплює очі? Чи переможе світла любов? Лишається сподіватися.

Колись Заньковецька розповідала, що Галя — її улюблена роль, яку виконує вона, наче перебуваючи у старовинному храмі. І не грає, а молиться. То були інші часи й інший театр, а чи молився хтось у цій виставі? І чи було в ній щось правдивіше за ту хуртовину?

Підготувала Єлизавета ЗАВГОРОДНЯ.

Фото Вадима ГРІГА (Укрінформ) і Владислава ФІЛІНА (журнал «Партер»).

У цій виставі дівчата, навіть без зброї, дужчі за хлопців. Он як старається Гнат (Володимир Нечипоренко), щоб вдержати темпераментну Катерину (Анастасія Добриніна)! О, Гнат — справжній орел! Уміє взяти пташку в лапи! Одначе, в поєдинку з Катериною він витратив усі свої сили, через що й не зміг врятувати Назара в останньому вирішальному бою...

ПОГЛЯД ЗБОКУ

«Якби ви знали, паничі, що люди роблять уночі...»

«Назар Стодоля» у франківців — це вечір, сутінки, ніч. І найзагадковіше в цій виставі — те, як люди вночі сплять. Власне, з цієї загадки вистава й починається. Дивіться сюди. У старого сотника Хоми Кичатого розкішний дім. Є де лягти. Але на початку вистави (ще треті півні не співали, ніхто ніде не гомонів) ми бачимо, що сотник спить одягнений, долі під сходами, мов пес. Чому?

Коли він прокидається, ми розуміємо — чому. Цей старий вовк усе життя отак спав — на землі, сідло під голову, завжди готовий до бою.

І ми починаємо шанувати такого сотника, хоч нас у школі вчили навпаки, бо він, бачте, не хоче оддавати свою Галю за бідного Назара.

Але у сотника, якого грає Лесь Задніпровський, є вагомі причини робити саме так. Бо — дивіться далі.

Ось Галя і Назар у другому акті нарешті лишилися вдвох на всю ніч. Наговорившись, вони лягають спати. І тут Загадка Спання знову загострюється. Ви погляньте, як вони сплять — валетом, не роздягаючись.

Красиво лежать. Але — чому? Що означає ця вишукана поза — валетом?

Розглянемо кілька версій. Може, лягти нормально їм не дає тіснота? Ні, там повно місця. А може, ця витончена поза свідчить, що Назар — художник, от і лягає валетом, щоб краще бачити свою музу? Або він такий цнотливий лицар, що не дозволяє собі спати з невінчаною Галею в іншій позі? А може, там просто холодно? Одначе хіба валетом — тепліше?

А якщо — наважимось оприлюднити й цю версію — якщо він просто імпотент?

Принаймні старому сотникові ця версія не здається легковажною. Ось він приходить і бачить: дочка спить валетом з козаком. Ганьба подвійна: якщо вже ти вкрав дівку, то вже хоч спи з нею по-християнськи!

І що робить старий рубака Кичатий? Він ніжно будить дочку, галантно цілує їй руку й одводить у бік. Затим будить Назара (хоч міг би просто зарубати сонного) й починає з ним шабельний двобій. І наші найгірші підозри підтверджуються. Назар добре вміє чарувати юних нерозумних дівчат, він розкішно вбраний і знає латину (Могилянку закінчив) — але рубатися не вміє! І старий тесть його переміг. А нащо Кичатому такий зять? Краще видати Галю за старого чигиринського полковника — той хоча б орудує шаблею. А як Галя піде за прекрасного Назара — й онуків не діждешся, й Україна пропаде.

Власне, вистава — саме про це. Все, що ми бачимо на сцені, — прекрасно: красиві люди, гарні костюми, барвистий різдвяний карнавал. Навіть хуртовина чудова — таких тепер нема. І раптом розумієш: Козацька держава Україна від цього й загинула. Отак лежала собі валетом і милувалася собою. А коли прокинулась — було вже пізно.

Все, як у Шевченка — «...її окрадену збудять».

А ранок так і не настав.

Дарина ОТВАГА,
Віталій ЖЕЖЕРА.

П'ятеро членів екіпажу АН–12, серед яких були два українця, загинули під час аварії літака в єгипетському аеропорту, *повідомила прес–служба МЗС України*

У конкурсі «Моя Батьківщина — очима дітей усіх етносів України» взяли участь майже три тисячі дітей *(Укрінформ)*

Як у Кам'янці давали, та... з кишені не виймали

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Як стати на Новопланівському мосту й поглянути вниз — кожному дух від висоти перехопить. Туди–сюди снують туристи, милуються нерукотворною красою, ахкають та охкають, об'єктивами фотоапаратів клацають. У кадр потрапляє і дивовижний кам'яний каньйон, і голубенька стрічка річки Смотрич на самому його дні, і верби над водою, і звивисті стежини, що зміяться поміж ними. Яка ж благодать, кажуть приїжджі, у цьому місті, що зветься Кам'янець! Яке дивовижне стародавнє місто, що дійшло до нас із віків! Плекати його та берегти, леліяти та відтворювати нинішнім та наступним поколінням!

Вулиця Кривосуддя

А ще ліворуч неодмінно зафіксується намисто зовсім не стародавніх котеджів — понад самим урвищем, від мосту аж до Гончарної вежі, яку пристосували під ресторан. Тим новобудовам туристи теж дивуються: невже отакі були тут і в середньовіччя?! Хто дозволив таке зводити на території, у відтворення історичної забудови якої держава вкладає чимало коштів?! Місцеві жителі чомусь охрестили цю шеренгу новобудов вулицею... Кривосуддя. Щоправда, автору достеменно невідомо, чи мешкають там судді і чи це вони прислужилися до такого визначення якимись своїми рішеннями.

Численні кадри збережуть для історії й обійстя, яке притулилося під кам'яною стіною внизу, просто під вежею-рестораном. Була колись тут ціла вулиця, але люди вибралися хто куди. На Руській, 56, живе в батьківській хатині Лілія Мартинюк зі своєю родиною, яка за останні два роки вже вчетверте вдається до суду, щоб відстояти свою правоту. Ось тільки жодне з чотирьох рішень донині не виконано, дарма що підрозділ примусового виконання рішень відділу державної виконавчої служби управління юстиції в Хмельницькій області зобов'язав міськраду добровільно до 4 грудня минулого року виконати рішення суду — видати дозвіл на виготовлення проекту відведення земельної ділянки по вулиці Довгій, де вона ось уже четвертий рік ніяк не може почати будувати житло. Питання з місця не зрушило, а раду вже й оштрафували...

Дали світло в тунель?!

З часу зроблення висновку інституту помешкання Лілії Мартинюк краще не стало, ще більше занепало. До того ж на голови мешканцям каньйону не раз летіли порожні пляшки, сміття

та навіть каміння — такі собі «милі жарти» деяких відвідувачів ресторану. Дозволу на зведення нової домівки на тій само ділянці жінка, за її словами, не отримала. Почувши, що міська влада заохочує громадян безкоштовно брати фундаменти зруйнованих будівель на території Старого міста та відбудовувати історичну втрачену забудову, Мартинюки й собі подали заяву, на що через два місяці отримали позитивного листа за підписом голови конкурсної комісії Анатолія Шевчука. Родині порекомендували звернутися до дирекції Національного історико-архітектурного заповідника «Кам'янець» або ж секретаря конкурсної комісії Віктора Травінського, щоб визначитися з ділянкою.

Віднайшли її на вулиці Довгій, біля райвідділу міліції. Рішенням виконкому №1449 від 21 липня 2005 року за Мартинюками закріпили право на відбудову будинку, в який вони змогли б переїхати зі свого ветхого аварійного житла на Руській. Родина поспішила запастися будматеріалами та погоджувати документи в різноманітних службах.

Проти, бо не «за»

У березні 2006 року до сесії міської ради раптом звернувся начальник згаданого управління Володимир Тюрін. 14 березня сесія прийняла рішення №107, яким скасувала рішення виконкому, що ним так тішилися Мартинюки. Причиною цього реверансу міської влади стали аргументи, що їх навів Володимир Тюрін: «Ділянка заходить на територію дитячого садка №17 (близько 14 метрів)». Будівництво, на його думку, створюватиме небезпеку для дітей закладу, в якому є й цілодобова група. Забудовникам мали надати іншу ділянку, та щось воно і тут не клеїлося...

Мартинюкам не залишалося нічого іншого, як звернутися з позовом до суду. 6 листопада 2006 Кам'янець-Подільський міськрайонний суд постановив скасувати незаконне рішення сесії. Позивачка зуміла довести, що ніякої шкоди садку не завдасть. Він узагалі користується землею без відведення земельної ділянки в натурі. Під час спорудження у 1959 році тут планувалося 150 місць, у 2006-му дітей було 98. Виходячи з державних будівельних норм розмір земельних ділянок дитячих дошкільних закладів становить 40 квадратних метрів на дитину. Тож суд дійшов висновку, що обіцяна Мартинюкам земля ніяк не зачіпає дитсадівської.

Екскурс в історію

Знайшов відображення в постанові той факт, що, позбавивши родину Мартинюків права будуватися на вулиці Довгій, їх ділянку чомусь не виключили з переліку об'єктів втраченої історичної відбудови. Що то було? Непрофесіоналізм? Чи земелька стала ласим шматочком для когось важливішого за сім'ю простих людей?! До речі, я й на собі відчула діяльність конкурсної комісії, написавши заяву на такий само фундамент у Старому місті з надією побудувати з допомогою спонсорських коштів корпункт «Голосу України» в нашому місті. Чула лише кількаразові обіцянки неодмінно викликати на засідання комісії і запропонувати ділянку. Ділянки роздавали, але... не мені. Збагнувши це, всі відписки та копії заяв я склала в архів. Подалі від спокус... А на історичні фундаменти та підвали погнали екскаватори. Аж історики та археологи заволали: що ж це діється?! Інформація замість брому: обраний улітку 2008 року міським головою Анатолій Нестерук запросив у радники фахівця — історика, археолога Ольгу Пламеницьку, щоб зупинити вакханалію з горе-будівництвом на заповідній території. Та повернути по-варварськи знищене вже нікому не під силу.

Дайош п'яте рішення?!

Вочевидь, у невеликому стотисячному місті, перш ніж пропонувати ділянки інвесторам, зовсім нескладно було попередньо узгодити «за» та «проти» від усіх служб. Не довелося б тоді Мартинюкам та таким, як вони, оббивати пороги та принижуватися. Тоді б влада принаймні не втратила лице. Найнегіднiша справа вдавати із себе цнотливу, вже й забувши, коли ота цнота втрачена. До слова, намагання автора добитися прозорого списку дармових історичних фундаментів таки увінчалося успіхом. Але водночас один із чиновників, секретар міськради (він уже не працює в місті), лукаво посміхнувся: «Вибирайте все, що бажаєте, ідіть на конкурс. Але... мені вас шкода, бо вже треба мати торбу грошей. Безкоштовна роздача закінчилася».

Лілія Мартинюк, якій обіцяли іншу ділянку, теж не пішла на конкурс. Адже вона його виграла ще в 2005-му! Тільки результату так і не отримала, тож знову вдалася до суду, домагаючись скасування вже рішення сесії міськради від 27 липня 2007 року про відмову в наданні дозволу на виготовлення проекту відведення земельної ділянки по вулиці Довгій. На цей раз справу розглядала суддя Ольга Швець, яка теж винесла постанову на користь Мартинюків: скасувати рішення. Єдиною перешкодою тепер було «ні» освітянського управління, адже всі узгодження Мартинюки зібрали ще в 2005-му. І знову довелося йти до суду. Він в особі судді Алли Корніюк 31 січня 2007 року вирішив зобов'язати згадане управління не чинити перешкод родині в оформленні документації та надати право Лілії Мартинюк на виготовлення її без візи цієї установи. Оскільки й після цього справа з місця не зрушила, то за третім прийшла черга четвертого суду. Суддя Віктор Касап 18 червня 2008 року постановив визнати дії Кам'янець-Подільської міської ради неправомірними та зобов'язати її надати дозвіл Лілії Мартинюк на виготовлення проекту відведення земельної ділянки в розмірі 0,994 гектара по вулиці Довгій, 3а. Відтак Мартинюки знову написали заяву до сесії. Дива не сталося. Депутатський корпус мов заклинило. Для позитивного вирішення питання знову забракло голосів. Складалося враження, що депутати або не чують, або не бажають почути. Депутат Наталія Кіященко (Мартинюки нарікають, чому вона, закріплений за Старим містом депутат, жодного разу так і не побувала в їх оселі) заявила, що ця ділянка є територією дитсадка. Пояснення завідувачки юридичного відділу Юлії Вус про те, що в судовому порядку доведено протилежне, не спрацювало. Як з'ясувалося, фракція БЮТ ще два роки тому взяла начебто зобов'язання не підтримувати забудови поряд із дитсадком. «На території заповідника, — заявив її голова Ігор Земсков, — є досить ділянок, які нині незаконно утримуються, бо ті, кому їх надали, нічого не будують. Виконком міг би підібрати Мартинюкам іншу ділянку, доручення на сесіях давалося йому не раз». Міський голова взявся особисто знайти цю іншу ділянку.

Віра ШПИЛЬОВА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

КОМЕНТАР

Міський голова Анатолій Нестерук:

— Переглядаючи список розданих безкоштовно ділянок, можна переконатися, що деякі «штатські» отримали по дві–три. Потім їх успішно перепродали. Мартинюка тоді впритул не бачили. Однозначно, що така практика заслуговує осуду.

ДУМКА ФАХІВЦЯ

Валерій Степанков, академік Української академії історичних наук:

— До протестів істориків–фахівців щодо дикої відбудови Старого міста влада із самого початку не прислухалася. Велику шкоду вже завдано. Спотворюється образ старовинного міста, адже повинен бути план відбудови, а ніяких нових модернізацій. Куди поспішала влада? Нині те, що скоєно, неможливо виправити. Навіть я побоююся, чи не виключать Кам'янець із претендентів на списки в ЮНЕСКО.

ОФІЦІЙНА ДОВІДКА

«Висновок про стан житлового будинку по вул. Руська, 56, від 28 лютого 2002 року

Житловий будинок розміром 4,90 х 9,95 метра, побудований в 1938 році, складається з двох кімнат, кухні, тамбура. Одна кімната прохідна. Згідно характеристики інвентарбюро станом на 15.05.2001 р. знос складає 49%. Стіни із дерев'яного каркасу заповнені глиняними блоками. Балки горищного перекриття прогнулись і пошкоджені дереворуйнувачами. Гідроізоляція стін відсутня, що призводить до надмірної вологості в приміщеннях. У зв'язку з невідповідністю санітарно–гігієнічним і будівельним нормам будинок непридатний для проживання сім'ї, яка складається з чотирьох осіб, його необхідно знести.

Головний інженер проектів Державного проектного інституту з реконструкції житлового фонду «Хмельницькпроектреконструкція» В. Тивонюк».

До Дня захисника Вітчизни

Воїн. Герой. Визволитель

У київському парку Вічної Слави спочивають останки воїнів, які захищали чи визволяли столицю України. Серед них 12 Героїв Радянського Союзу. Люди приходять сюди вклонитися пам'яті батьків і дідів, які віддали життя за Перемогу над фашизмом.

На одній з надгробних плит золотими буквами написано: «Герой Радянського Союзу народний Герой Югославії гвардії генерал-майор авіації Вітрук Андрій Никифорович».

Він народився 8 липня 1902 року в селі Андрушки Попільнянського району Житомирської області. Закінчив Бориспільську льотну школу, а в 1941 році — Військово-повітряну академію.

У роки Великої Вітчизняної війни майор Вітрук брав участь у найбільших боях, захищав Ленінград і Москву — як командир штурмового авіаполку. За відмінне виконання бойових завдань, за мужність і відвагу 24 лютого 1942 року одержав звання Героя Радянського Союзу. Того самого року його нагороджено орденом Червоного Прапора і призначено командиром навчального авіаційного полку.

У найважчих боях під Сталінградом підполковник Андрій Вітрук, командир штурмової авіадивізії став полковником. Його «Іли» хоробро бились в боях на Курській дузі. Особливо відзначилася штурмова авіадивізія в боях за визволення України, Києва. На Лютізькому плацдармі вона зіграла важливу роль, зламуючи з повітря лінію оборони ворога.

За участь у визволенні Києва дивізії було присвоєно ім'я Київська гвардійська, а її командиру Вітруку — звання гвардії генерал-майора авіації.

Яскравою сторінкою бойової біографії Андрія Вітрука була його участь у визвольній боротьбі в Югославії. У кінці вересня — на початку жовтня 1944 року війська 2-го і 3-го Українських фронтів перейшли югославський кордон і почали спільні бойові дії з Народно-визвольною Армією Югославії (НВАЮ) проти спільного ворога. Було визволено Сербію і столицю Югославії — Белград. Авіатори-вітруківці в цій операції діяли точно й ефективно, знищуючи техніку і колони відступаючого супротивника.

Югослави з повагою називали «Іли» вітруківців «повітряними танками». Верховний Головнокомандувач НВАЮ Йосип Броз Тіто попросив Сталіна надати допомогу НВАЮ у створенні своїх військово-повітряних сил. Прохання задовольнили. З двох авіадивізій (10-ї гвардійської штурмової і 236-ї винищувальної) було створено авіагрупу під командуванням генерал-майора Вітрука, котрий вже мав досвід підготовки бойових льотчиків. Авіагрупа разом з господарським і технічним забезпеченням передавалася в оперативне керівництво Верховного командування НВАЮ. Перед командиром авіагрупи стояли два завдання — продовжувати брати участь у бойових операціях і прискорено готувати льотно-технічний склад Військово-повітряних Сил НВАЮ. Під керівництвом Вітрука екіпажі працювали вдень і вночі, брали участь у боях і будували аеродроми, переобладнали «Іли» і «Яки» на навчальні літаки. Вже у грудні 1944-го в бій вилетіла перша група югославських військових льотчиків. За істотний внесок гвардії генерал-майора Вітрука у визволення Югославії, за підготовку кадрів для її ВПС, у січні 1945 року він визнаний гідним звання Народного героя Югославії і нагороджений орденом «Партизанська зірка» І ступеня.

З 4 жовтня 1944-го по 15 травня 1945 року, перебуваючи в Югославії, льотчики авіагрупи Вітрука здійснили близько 8 тисяч бойових вильотів, підготували більш як 4,5 тисяч авіаційних фахівців, відновили 14 і побудували 24 нових аеродромів. Відлітаючи на Батьківщину, гвардійці залишили в подарунок югославському народу майже 300 бойових літаків.

Війна підірвала здоров'я генерал-майора Андрія Никифоровича Вітрука. Він помер 44-літнім, 3 липня 1946 року в Києві, де в його честь названо вулицю.

Генерал-майор Вітрук був з того покоління Переможців, яке врятувало людську цивілізацію від фашистського варварства. Війна була тяжкою, кровопролитною і переможною. Уже четверте покоління живе під мирним небом. У руках нових поколінь — майбутнє України й усього світу. Наші внуки і правнуки повинні знати героїв Великої Вітчизняної війни і її історію, щоб стати гідними спадкоємцями старшого покоління і захисниками Вітчизни.

Василь КОНЬКОВ, голова Комісії у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни при Верховній Раді України, кандидат історичних наук, доктор філософії.

Т. ВОРОБЕЙКОВА, учасниця Великої Вітчизняної війни, кандидат юридичних наук, доцент.

У роки війни Марія Копилаш підготувала 74 бойових льотчиків

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— У нас була сім'я льотчиків, — згадує Марія Никифорівна. — За кого ще я могла вийти заміж, як не за льотчика? Зранку й до вечора, день у день, була поруч з ними. От і нагледів мене Михайло Бойко. У небі він був асом. Сміливий і красивий, казала я про нього. А сама перед кожним його польотом молила Бога, щоб живим повернувся. Бо як ніхто добре розуміла, що то за робота у льотчика-винищувача. На жаль, не вберегла я свого сміливого й красивого Мишка. У 1943-му не повернувся з польоту. Загинув у небі над Білоруссю.

Після війни капітан запасу Марія Копилаш взялася до надзвичайно мирної, як вона каже, і дуже людяної роботи — виховання діток у дитсадку. Була завідувачем однієї з дошкільних дитячих установ Вінниці. «Вірите, на собі переконалася, що робота з малими дітками подовжує людині життя. Можливо, тому мені доля й досі дає можливість бачити цей світ». Тоді, у мирний час, зустріла хорошого чоловіка. Одружилися. «Мого Василя Карповича дотепер згадують люди, — каже співрозмовниця. — Бо багатьом допомагав, довгий час працював головою квартального комітету». Нині люди живуть не так, як раніше, розмірковує співрозмовниця. «Ми жили для людей, а тепер все змінилося, не ті цінності на першому плані. Але як уже є...».

Нема вже і Василя Карповича, покинув цей світ. До прабабусі часто навідується онука Марійка Рибаченко. Вона п'ятикласниця. Буває, після уроків дівчинка йде не додому, а до Марії Никифорівни. «Марійка — золотко, моя найбільша розрада, — старенька пригортає до себе дівчинку, яка чимось схожа на прабабусю. — Моя Марійка додає мені снаги чіплятися за життя, завжди виглядаї її, як ясне сонечко...»

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

ПРИВІТАННЯ

Дорогі мої співвітчизники, громадяни незалежної України!

Поздоровляю вас всіх, а особливо чоловічу частину нашої спільноти, із особливим святом — Днем Захисника нашої Української Вітчизни!

Нині наша Українська Вітчизна, як ніколи, потребує патріотичних, сміливих, фізично й морально сильних людей.

Передусім потребує загартованих чоловіків, які не лише готові виступити на захист нашої Батьківщини, а й своєю щоденною громадянською позицією дають приклад самовідданого служіння Україні.

День захисника Вітчизни — це не тільки свято, бо це ще й перевірка нашої — кожного з нас — готовності бути свідомим, рішучим і самовідданим бійцем у боротьбі за торжество Справедливості в нашій молодій незалежній державі.

Вітаю вас із цим патріотичним святом і бажаю вам здоров'я, щастя і миру в родинах та успіхів у всіх ваших справах.

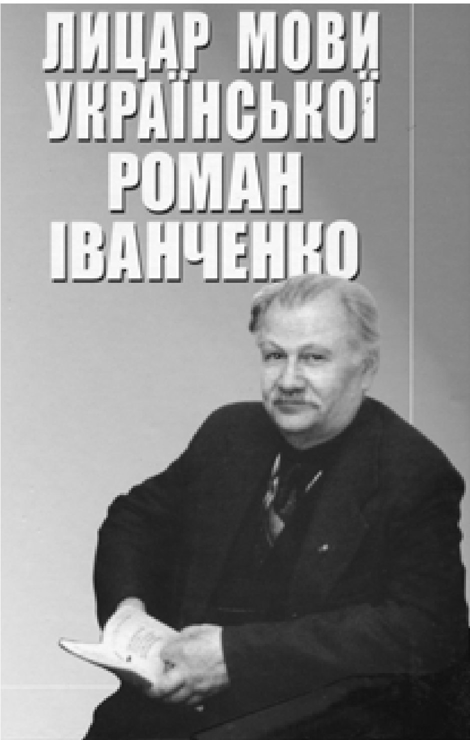
Віталій КОРЖ, народний депутат України, фракція БЮТ.

СЬОГОДНІ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ РІДНОЇ МОВИ

Шанувати і плекати, як заповідав учитель і наставник

Представники газет, радіо і телебачення, багатьох видавництв України старшого покоління добре пам'ятають цього невисокого худорлявого викладача, який у шістдесятих роках минулого століття навчав студентів факультету журналістики Київського університету імені Т. Г. Шевченка стилістики української мови та літературного редагування, азів перекладу художньої прози. Щоправда, недовго йому довелося працювати в Шевченковому університеті: на початку сімдесятих його витурили звідти, зробили все, щоб Роман Григорович Іванченко не пройшов за конкурсом на наступний термін.

Причину такого крутозламу в долі молодого доцента можна знайти в характеристиці, яку керівництво факультету видало тоді йому: «В 1965 р. тов. Іванченко Р. Г. займав неправильну позицію в справі деяких студентів, які припускали ідейно-хибні висловлювання з національного питання». Про ці та чимало інших фактів із життя та діяльності відомого науковця та викладача можна дізнатися з книжки спогадів «Лицар мови української Роман Іванченко» **(на знімку)**, яка вийшла друком у Парламентському видавництві України.

Понад вісімдесят людей — колишні його студенти, друзі і колеги, близькі і рідні — у своїх спогадах сходяться переважно на тому, що поряд із нами була в той нелегкий час насамперед порядна і совісна людина, науковець і педагог. На жаль, Романа Григоровича уже п'ятий рік з нами немає, тож доводиться говорити в минулому часі.

А була це справді непересічна людина. В роки наступу сусловсько-брежнєвської реакції та її оплоту — КДБ, він усіляко підтримував студентів, оберігав їх від непродуманих вчинків, боровся проти виключення кращих із них з університету, як того вимагали партійні ідеологи лише за те, наприклад, що вони поклади квіти до пам'ятника Кобзареві 22 травня чи збиралися в гуртки, щоб боронити рідну мову. Впродовж усього життя Роман Григорович не корився долі, а наполегливо й сумлінно робив свою справу: вчив уму-розуму студентів та писав, писав... Науково-методичні та літературознавчі праці, посібники, публіцистику. Допомагав укладати словники, видавати галузевий журнал. За книжку «Літературне редагування», котра витримала декілька видань, його справедливо вважають одним із першопрохідців у царині теорії і практики літературного редагування. Досить помітними на літературному небосхилі стали його «Літопис гадяцького полковника Григорія Грабянки» в перекладі зі староукраїнської, літературний портрет Івана Нечуя-Левицького, книжка «Рукопис у редактора», словник термінів з реклами, збірка публіцистики «Російський патріотизм чи ментальність Попандопуло?».

Він був із тих, хто не схилявся перед начальством чи можновладцями, не лукавив з долею. Не міг переступити через себе, бо мав високу планку моральності. Мабуть, саме тому не поїхав до Москви навіть у важкий для себе час, де йому пропонували високу зарплату й хорошу квартиру, якщо він погодиться писати й редагувати доповіді кремлівським старцям. Мабуть, через це після кандидатської докторську захистив майже через тридцять літ. Отож після вигнання з університету колишній доцент кафедри стилістики та редагування близько п'яти років працював старшим редактором у видавництві «Українська Радянська Енциклопедія», за що отримав чимало подяк, затим весь час трудився в Київській філії Українського поліграфічного інституту. Останніми роками професор Р. Іванченко завідував кафедрою видавничої справи та редагування видавничо-поліграфічного факультету НТУ «КПІ». За роки праці в цьому навчальному закладі виростив шістьох докторів та десятки кандидатів наук. А студентів, які пройшли школу Романа Григоровича, не злічити, бо працюють вони й нині скрізь на теренах нашої країни.

Ошатна і щедро ілюстрована книжка «Лицар мови української Роман Іванченко», яку з любов'ю впорядкувала дружина Романа Григоровича Галина Пилипівна, — цікава й пізнавальна. І не тільки тим, що в ній висловлюються відомі письменники, журналісти, пани професори й академіки, яким завше є що згадати. Насамперед вона цікава для нинішнього покоління мас-медіа, представники якого нерідко формують громадську думку на замовлення товстосумів у численних приватних виданнях. Корисна вона й для тих, хто лише мріє стати акулою пера чи вже здобуває фах журналіста, оскільки з неї можна винести моральний урок і для себе, якщо проаналізувати діла та вчинки тодішнього і нинішнього студентства, а також тих, хто його навчає. А для всіх нас вона корисна хоча б тим, що спонукає берегти пам'ять про вчителя, вченого й наставника, так любити і плекати рідну мову та свій край, як це робив незабутній Роман Григорович Іванченко.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

Стуса Донецькому національному запропонували невчасно і невміло

ПОЧАТОК НА 6-Й СТОР.

«Ми прагнули показати, що Донецьк це теж українське місто»

У свою чергу, ініціатори надання вишу імені Василя Стуса звинувачували керівництво університету в тиску на студентів. А один із координаторів акції, голова Громадської ініціативи Донеччини за відновлення історичної пам'яті Станіслав Федорчук, заявив, що активісти готові ініціювати позбавлення ректора Володимира Шевченка звання Герой України: «Той шабаш навколо імені Василя Стуса, який стався в університеті, повинен мати гідну оцінку». Під «шабашем», імовірно, мається на увазі дискусія, яка розгорілася в місцевій пресі і під час якої лунали в тому числі негативні оцінки на адресу поета і правозахисника: від звинувачень у «шовінізмі» та «націоналізмі» і до думки: «Стуса в Донецьку і так забагато».

«Заява про позбавлення ректора звання Герой України — винятково особиста думка самого Станіслава Федорчука, а не всієї ініціативної групи», — заявив один з авторів ідеї присвоєння університету імені Василя Стуса, студент історичного факультету Юрій Матущак. За його словами, ініціатори кампанії мали дві мети: по-перше, гідно вшанувати ім'я знаменитого випускника Донецького національного, по-друге — додатково піднести престиж університету: «Ми вважали, що надання імені Василя Стуса вишу сприятиме підвищенню іміджу в тому числі».

«Донецьк вважають «недоукраїнським» містом, — розповіла студентка філологічного факультету Валерія Дубова, одна з тих, хто поставив свій підпис під зверненням за надання університету імені поета. — І Стус — це саме та людина, яка зможе зламати ці стереотипи і переконати, що донеччани мають своїх героїв, що це люди духовні, люди патріотичні і ті, хто справді в змозі репрезентувати не тільки свій регіон, свій вуз, а й усю Україну на міжнародному рівні. Ми прагнули показати, що Донецьк теж є українським містом».

«Згвалтування іменем Стуса — це зло»

Але чому громадську ініціативу в університеті та місті сприйняли як указівку «згори»? Авторам ідеї бракувало комунікацій. Не кращим кроком було писати листи до міністерства (які згодом на конференції трудового колективу назвуть «скаргами трудящих до влади»), не дізнавшись навіть позиції колективу університету. До речі, ректору ініціатори кампанії також написали листа — як пояснив Юрій Матущак, особиста зустріч не відбулася, оскільки ректор був у відрядженні. А хто сказав, що в такому важливому питанні треба поспішати? Тим паче що Володимир Шевченко — людина, яка чимало зробила в університеті для вшанування пам'яті Василя Стуса. Відкрито меморіальну дошку на філологічному факультеті, є аудиторія його імені, є тематичний куточок в університетському музеї. У ВНЗ проходять традиційні Стусівські конференції, а навесні у сквері навпроти головного корпусу розпочнеться спорудження пам'ятника поету.

«Головна ідея підтримки «згори» полягала в тому, щоб ця ідея не померла в університетсько-аудиторних приміщеннях, а щоб чітко було зрозуміло, що ініціатива підтримується не лише в середовищі студентства, а й суспільства загалом», — пояснив Юрій Матущак. А ось як оцінює ситуацію голова профспілкової організації викладачів університету: «Фактично принизили колектив, і цього ніхто не міг стерпіти. А «цапом-відбувайлом» виявилася шанована людина Василь Стус». «Обговорення видатних людей — це правильно, це добро. А зґвалтування іменем Стуса — це зло», — додає професор кафедри історії слов'ян Олена Стяжкіна. «Шкода, що нас намагаються одружити силоміць. А якщо ми ще хочемо побути парубками?» — каже проректор Микола Іваніцин. Поза стінами університету лунали ще різкіші висловлювання. Підтримку Президента України та низки політиків у Донецьку сприйняли як продовження ініціативи з перейменування вулиць, площ та населених пунктів, чиї назви пов'язані з діячами комуністичного режиму.

— Я зустрівся з Юрієм Матущаком лише днями, — розповів ректор Володимир Шевченко. — І сказав йому: «Своєю акцією ви загальмували присвоєння університету імені Стуса років на десять—п'ятнадцять. Тому що збурили колектив». Відкидати, що цього (надання імені поета) колись не станеться, не можна. Але має минути час, щоб колектив визрів. Не тому, що ми недооцінюємо цю видатну людину. А просто не настав час. Щоб давати ім'я Василя Стуса, ми повинні переконати середовище, в якому перебуваємо, що це потрібно».

Ліна КУЩ.

ДОВІДКА

Василь Стус навчався у Сталінському педагогічному університеті з 1954-го по 1959 рік. Згодом після служби в армії два роки працював учителем у школі № 23 в Горлівці. У березні 1963 року повернувся до Донецька, працював літературним редактором у газеті «Социалистический Донбасс». Після вступу до аспірантури Інституту літератури імені Шевченка переїхав до Києва.

ОГОЛОШЕННЯ

life:)
Можливо все!

Про умови обслуговування абонентів life:) на умовах договору

ТОВ "Астеліт", що надає послуги рухомого мобільного зв'язку під торговою маркою life:), повідомляє про умови обслуговування абонентів life:) на умовах договору з 28.02.2009, а саме - сума обов'язкового щомісячного платежу, яка згідно з обраними тарифними планами внесена абонентом до кінця відповідного календарного місяця, вважається повністю використаною для оплати забезпечення абоненту доступу до телекомунікаційної мережі оператора і відповідних можливостей її використання до дати, коли на рахунок абонента має бути внесений наступний обов'язковий щомісячний платіж.

Детальні умови про зміни можна знайти на сайті www.life.com.ua

Ліцензія НКРЗ АБ №222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "Астеліт", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А"

Постановою Господарського суду м. Києва від 05.02.2009 року № 44/47-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Прайм Капітал» (юридична адреса: 01054, м. Київ, вул. Павлівська, 8, код ЄДРПОУ 36124426) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Спец-Техніка» (03051, м. Київ, вул. Керченська, 7/7, код ЄДРПОУ 35671595).

Заяви поточних кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Правління ВАТ "РОДОВІД БАНК"

повідомляє про скликання позачергових Загальних зборів акціонерів ВАТ "РОДОВІД БАНК" відповідно до вимог Закону України від 31.10.2008 р. № 639-VI "Про першочергові заходи щодо запобігання негативним наслідкам фінансової кризи та про внесення змін до деяких законодавчих актів України", Спеціального порядку здійснення заходів щодо фінансового оздоровлення банків, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 01.12.2008 р. № 405, Порядку участі держави у капіталізації банків, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 04.11.2008 р. № 960.

Дата та час проведення: **26 лютого 2009 року о 10-00.**

Місце проведення: м. Київ, вул. Мечникова, 2 (літ.А), бізнес-центр "Парус", III-й поверх, у приміщенні конференц-зали.

Реєстрація учасників зборів з 09-30 до 09-50.

Порядок денний :

1. Про необхідність участі держави в капіталізації банку, передавання у власність держави частки статутного капіталу банку та надання права уповноваженим особам.
2. Про затвердження програми (плану) фінансового оздоровлення банку.
3. Про скасування рішень позачергових загальних зборів акціонерів банку від 30 січня 2009 року.

Учасникам зборів необхідно мати документ, що засвідчує особу, та довіреність на право участі у зборах (для уповноваженої особи акціонера), для керівника юридичної особи додатково необхідно мати документ щодо його призначення на посаду.

Телефон для довідок : (044) 255-86-56.

Шановні акціонери ВАТ "Український банк реконструкції та розвитку"!

Правління ВАТ "Український банк реконструкції та розвитку" повідомляє, що

07 квітня 2009 р. о 10-00
за адресою: м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 65-Б
відбудуться загальні збори акціонерів

Порядок денний:

1. Порядок голосування.
2. Обрання Голови та секретаря загальних зборів акціонерів.
3. Звіт Правління ВАТ "Український банк реконструкції та розвитку" за 2008 рік.
4. Звіт Спостережної Ради ВАТ "Український банк реконструкції та розвитку" за 2008 рік.
5. Звіт ревізійної комісії ВАТ "Український банк реконструкції та розвитку" щодо результатів перевірки фінансово-господарської діяльності за 2008 рік та розгляд звіту зовнішнього аудитора.
6. Затвердження річного звіту ВАТ "Український банк реконструкції та розвитку" і річної фінансової звітності за 2008 рік.
7. Розподіл прибутку за 2008 рік.

З документами, що стосуються питань порядку денного, акціонери ВАТ "Український банк реконструкції та розвитку" можуть ознайомитись до дати проведення зборів за адресою; м. Київ, вул. Олексія Терьохіна, 4, за місцем розташування ВАТ "Український банк реконструкції та розвитку".

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати з собою паспорт, представникам акціонерів - паспорт та оформлену згідно чинного законодавства довіреність. Реєстрація - 9.30 до 10.00.

Правління ВАТ "Український банк реконструкції та розвитку"

Основні показники фінансово-господарської діяльності

Найменування показника	період	
	звітний	попередній
Усього активів	104 149	192 687
Основні засоби	27 931	25 667
Довгострокові фінансові інвестиції	40 775	7 624
Запаси	X	X
Сумарна дебіторська заборгованість	943	74
Грошові кошти та їх еквіваленти	1 396	7 147
Нерозподілений прибуток Власний	453	0
Власний капітал	71 311	70 850
Статутний капітал	72 000	72 000
Довгострокові зобов'язання	12 500	12 500
Поточні зобов'язання	10 301	101 151
Чистий прибуток (збиток)	1 141	1 812
Середньорічна кількість акцій (шт.)	144 000	107 200
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	X	X
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	X	X
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	43	45

ВАТ "Український банк реконструкції та розвитку"

До відома громадськості!

ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ОДЕСЬКА ТЕЦ»,

65003, м. Одеса, Суворовський р-н, вул. Церковна, буд. 29, тел.: (048) 738-62-51, факс: 723-12-94, подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про поновлення дії ліцензії з постачання електричної енергії за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності: Одеська область, м. Одеса, Суворовський р-н, вул. Церковна, буд. 29.

Постановою Господарського суду Черкаської області від 15 лютого 2007 р. по справі №14/613 Закрите акціонерне товариство «Агропромислове об'єднання «Велика Бурімка» (Черкаська область, Чорнобаївський район, с. Велика Бурімка, код ЄДРПОУ 30955558) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ухвалою Господарського суду Черкаської області від 11 березня 2008 року ліквідатором призначено арбітражного керуючого Левченка В. М. (ліцензія АВ №216860 від 24 березня 2005 р.). Адреса: 18028, м. Черкаси, пров. Транспортний, 19; тел.: (0472) 65-74-21.

Постановою Господарського суду Черкаської області від 27 січня 2009 р. по справі № 18/238 Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Кантакузівське» (Черкаська область, Драбівський район, с. Кантакузівка, вул. Леніна, 11, код ЄДРПОУ 03790907) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Левченка В. М. (ліцензія АВ № 216860 від 24 березня 2005 р.). Адреса: 18028, м. Черкаси, пров. Транспортний, 19, тел. (0472) 65-74-21.

Постановою Господарського суду м. Києва від 11.02.2009 р. по справі №15/57-б визнано банкрутом ТОВ «Енергоспецдеталь» (01030, м. Київ, вул. Чапаєва, 10, код ЄДРПОУ 35255481).

Вимоги приймаються ліквідатором ТОВ «Гранат» за адресою - 03115, м. Київ, поштове відділення 115, а/с 72.

Господарським судом Запорізької області (м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушено провадження у справі № 12/36/09 про банкрутство та відкрито процедуру санації Товариства з обмеженою відповідальністю «Запорізька атомна енергетична компанія» (69035, м. Запоріжжя, вул. Правди, б. 25, оф. 15, п/р 26001301070499 в Запорізькій філії ВАТ ВТБ Банк, м. Запоріжжя, МФО 313742. код за ЄДРПОУ 32068358).

Керуючим санації призначено керівника боржника — директора ТОВ «Запорізька атомна енергетична компанія» Череповського Сергія Ігоровича (69035, м. Запоріжжя, вул. Правди, б. 25, оф. 15).

Розпорядником майна призначено Кравченка Радіона Миколайовича, ліцензія АВ № 397281 від 30.09.2008 року (71500, м. Енергодар Запорізької обл., пр. Будівельників, буд. 15, кв. 21).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 30 грудня 2008 року порушено справу № Б15/365-08 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Завод «Дніпропрес» (код ЄДРПОУ 05748772), що розташоване за адресою: 49700, м. Дніпропетровськ, вулиця Героїв Сталінграда, 139, рахунок № 2600330054906 в АБ «Кредит — Дніпро» м. Дніпропетровськ, МФО 305749. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Дикого Ігоря Анатолійовича (ліцензія АВ № 456314).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування цього оголошення.

Господарським судом Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) 02.12.2008 року порушено справу № 1/81б про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Трест «Свердловськшахтобуд» (вул. Косіора, м. Свердловськ, код ЄДРПОУ 00181496).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Сидоренко Марію Вікторівну (ліц. Серії АБ № 307424 від 20.04.2007 року), що мешкає за адресою: м. Луганськ, вул. Чернігівська, 1.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

До уваги акціонерів ЗАКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "АЕРОСВІТ — ТЕРМІНАЛ"!

Закрите акціонерне товариство "АЕРОСВІТ - ТЕРМІНАЛ" повідомляє, що чергові Загальні збори Акціонерів Товариства відбудуться 07 квітня 2009 року об 11.00 за адресою: Київська область, Бориспільський район, м. Бориспіль-7, аеропорт, будинок профілакторію, 3-й поверх.

Реєстрація Акціонерів та представників Акціонерів відбудеться 07.04.2009 року за зазначеною адресою з 10.30 до 11.00. Акціонерам при собі необхідно мати документ, що посвідчує особу. Представникам Акціонерів при реєстрації, крім документа, що посвідчує особу, необхідно надати довіреність на право участі і голосування на Зборах та на право підпису документів.

Порядок денний Зборів:

1. Звіт Голови Правління про результати діяльності Товариства у 2008 році.
2. Затвердження фінансових результатів діяльності Товариства за 2008 рік.
3. Про розподіл прибутку (покриття збитків) та виплату дивідендів.
4. Зміна найменування Товариства.
5. Зміна розміру статутного капіталу Товариства.
6. Придбання частки ЗАТ "Авіакомпанія "АЕРОСВІТ" в статутному капіталі ТОВ "АВІАКОМПАНІЯ "ДОНБАСАЕРО".
7. Внесення змін до Статуту Товариства.
8. Внесення змін до персонального складу Наглядової ради Товариства та Ревізійної комісії Товариства.
9. Інші питання.

Акціонери, а також представники Акціонерів, можуть ознайомитися з усіма документами та інформацією, пов'язаними з вищенаведеним порядком денним чергових Загальних зборів Акціонерів, в офісі Закритого акціонерного товариства "АЕРОСВІТ - ТЕРМІНАЛ" за адресою: Київська область, Бориспільський район, м. Бориспіль - 7, аеропорт, будинок офісу Товариства (біля Терміналу "Б").

Основні показники фінансово-господарської діяльності ЗАТ "АЕРОСВІТ - ТЕРМІНАЛ" за 2008-й рік (тис. грн.)

Найменування показника	період	
	звітний	попередній
Усього активів	51137	51171
Основні засоби	50921	50970
Довгострокові фінансові інвестиції	-	-
Запаси	2	-
Сумарна дебіторська заборгованість	213	152
Грошові кошти та їх еквіваленти	1	49
Нерозподілений прибуток	-272	-253
Власний капітал	50841	50861
Статутний капітал	51113	51113
Довгострокові зобов'язання	-	-
Поточні зобов'язання	296	311
Чистий прибуток (збиток)	(19)	(127)
Середньорічна кількість акцій (шт.)	51113	51113
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	9	9

Шкатюк А.Г., Голова Правління ЗАТ "АЕРОСВІТ - ТЕРМІНАЛ"

До уваги акціонерів ВАТ "ПАВЛОГРАДВУГІЛЛЯ"! ВІДКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "ПАВЛОГРАДВУГІЛЛЯ"

повідомляє, що чергові Загальні збори акціонерів відбудуться 10 квітня 2009 року о 12:00 годині в приміщенні актового залу Шахти імені М.І.Сташкова ВАТ "ПАВЛОГРАДВУГІЛЛЯ" за адресою: 52732, с. Мар'їна Роща, Петропавлівський район, Дніпропетровська область, вул. Піщана, 94-А.

Реєстрація учасників Загальних зборів акціонерів ВАТ "ПАВЛОГРАДВУГІЛЛЯ" буде проводитись з 10:00 до 11:30 годин у день скликання Загальних зборів акціонерів за місцем їх проведення.

Порядок денний:

1. Про обрання Голови, Секретаря Загальних зборів акціонерів та Лічильної комісії Загальних зборів акціонерів ВАТ "ПАВЛОГРАДВУГІЛЛЯ".
2. Про затвердження Регламенту роботи Загальних зборів акціонерів ВАТ "ПАВЛОГРАДВУГІЛЛЯ".
3. Звіт Генерального директора про результати фінансово-господарської діяльності ВАТ "ПАВЛОГРАДВУГІЛЛЯ" за 2008 рік.
4. Звіт Наглядової ради ВАТ "ПАВЛОГРАДВУГІЛЛЯ" за 2008 рік.
5. Звіт Ревізійної комісії ВАТ "ПАВЛОГРАДВУГІЛЛЯ" про результати роботи і висновки щодо фінансової звітності ВАТ "ПАВЛОГРАДВУГІЛЛЯ" за 2008 рік.
6. Про затвердження фінансової звітності ВАТ "ПАВЛОГРАДВУГІЛЛЯ" за 2008 рік.
7. Про затвердження порядку розподілу прибутку, порядку нарахування і виплати дивідендів за підсумками роботи ВАТ "ПАВЛОГРАДВУГІЛЛЯ" у 2008 році.
8. Про внесення змін та доповнень до Статуту ВАТ "ПАВЛОГРАДВУГІЛЛЯ".
9. Про внесення змін та доповнень до внутрішніх нормативних документів ВАТ "ПАВЛОГРАДВУГІЛЛЯ".

Для участі в Загальних зборах акціонеру необхідно мати при собі паспорт або інший документ, що посвідчує особу. Для представників акціонерів - довіреність, оформлену згідно з чинним законодавством.

Довідки за телефонами: 8(0563) 26-84-88, 26-82-35

Основні показники фінансово - господарської діяльності ВАТ "ПАВЛОГРАДВУГІЛЛЯ" (тис. грн.)

Найменування показника	Період	
	2008р. звітний	2007 р. попередній
Усього активів	4 533 313	3 775 492
Основні засоби	2 326 200	1 984 004
Довгострокові фінансові інвестиції	343 561	526 173
Запаси	113 235	114 997
Сумарна дебіторська заборгованість	938 901	580 414
Грошові кошти та їх еквіваленти	9 307	182 836
Нерозподілений прибуток	(396 789)	(568 989)
Власний капітал	1 684 947	1 546 761
Статутний капітал	1 386 424	1 386 424
Довгострокові зобов'язання	1 111 830	1 446 731
Поточні зобов'язання	1 327 741	606 525
Чистий прибуток (збиток)	(40 689)	1 623
Середньорічна кількість акцій (шт.)	5545696000	5545696000
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	0	0
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	0	0
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	27418	30394

Генеральний директор Тищенко М.В.

Постановою Господарського суду м. Києва від 11.02.2009 по справі № 15/52-б визнано банкрутом ТОВ «Гесетз» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12, ЄДРПОУ 34618844).

Вимоги приймаються ліквідатором ТОВ «СП Фінансова ініціатива» за адресою - 03115, м. Київ, поштове відділення 115, а/с 72.

До уваги акціонерів !

09.04.2009р. об 11.00 за адресою: м. Київ, вул.Боженка, 87 відбудуться чергові загальні збори акціонерів ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "ВИДАВНИЦТВО "ВІЛЬНА УКРАЇНА" КОРПОРАТИВНЕ ПІДПРИЄМСТВО ДАК "УКРВИДАВПОЛІГРАФІЯ" (місцезнаходження: 79026, м.Львів, вул. В.Великого, 2).

Порядок денний загальних зборів:

1. Затвердження результатів діяльності товариства за 2008 р.
2. Затвердження звіту та висновків ревізійної комісії товариства за 2008 р.
3. Затвердження балансу та річної фінансової звітності товариства за 2008р.
4. Розподіл прибутку (покриття збитків) товариства за 2008 р.

Основні показники фінансово-господарської діяльності підприємства за 2008 рік (тис.грн.)

Найменування показника	Період	
	звітний	попередній
Усього активів	8528	9026
Основні засоби	7712	8274
Довгострокові фінансові інвестиції	-	-
Запаси	116	103
Сумарна дебіторська заборгованість	378	286
Грошові кошти та їх еквіваленти	2	49
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	-4819	-4230
Власний капітал	8155	8744
Статутний капітал	12538	12538
Довгострокові зобов'язання	-	-
Поточні зобов'язання	167	160
Чистий прибуток (збиток)	-589	-459,5
Середньорічна кількість акцій (шт.)	12538200	12538200
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	-	-
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	52	51

5. Про укладання товариством правочинів.
6. Про передачу в оренду майна товариства.
7. Про списання майна товариства.
8. Погодження загальними зборами товариства укладання договорів.
9. Відкликання (звільнення) і утворення (обрання) виконавчого органу товариства.

Акціонери товариства можуть ознайомитись з документами, пов'язаними з порядком денним загальних зборів акціонерів за адресою: м.Київ, вул. Боженка, 87.

Акціонери можуть надсилати свої пропозиції щодо порядку денного загальних зборів рекомендованим листом на адресу: 03150, м.Київ, вул. Боженка, 87 не пізніше, ніж за 30 днів до дати проведення загальних зборів акціонерів.

Реєстрація акціонерів для участі у загальних зборах буде здійснюватись 09.04.2009 р. з 10.45 до 11.00 за місцем проведення загальних зборів.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Постановою від 18.07.2008 року по справі № 43/469 визнано банкрутом Приватне підприємство «Торговий дім «БЛІЦ» (м. Київ, вул. Фрунзе, буд. 160-Б, код ЄДРПОУ 32773140) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Баскакова Олександра Віталійовича (ліцензія серії АВ № 307510 від 01.06.2007 р., 07544, Київська область, Баришівський район, с. Коржі, вул. Гайова, 18). Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 10.02.2009 р. по справі №5/52/09 визнано банкрутом Фермерське господарство «КІТ» (ЄДРПОУ 23085714, адреса: Миколаївська область, Миколаївський р-н, с. Червоне поле) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором вищезазначених підприємств призначено Сорокіна Олексія Олександровича (ліцензія АВ №347302 від 14.11.2007 р.), кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту опублікування оголошення за адресою: м. Миколаїв, вул. Нікольська, 71, офіс 309, т.: 71-48-09.

Господарським судом Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою по справі №5/54/09 від 10.02.2009 року визнано банкрутом та введено ліквідаційну процедуру Приватного підприємства «АГРОМИР», юридична адреса: 55340, Миколаївська область, Арбузинський район, с. Костянтинівка, вул. 40 років Жовтня, 7-а, код ЄДРПОУ 34799658, п/р 26002218769000 у відділенні №354 АКБ «Укрсиббанк».

Ліквідатором призначено Черепенко В. В., ліцензія серія АБ №176091 від 07.07.2005 р., 5401, м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а, тел.: 8 (0512)-47-34-64.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

29.01.2009 р. постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) по справі №42/105-Б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «ЕОЛ-ДОН» (83007, м. Донецьк, вул. Жмури, 1; код ЄДРПОУ 33966908) і відносно банкрута введена ліквідаційна процедура. Ліквідатором банкрута призначена арбітражний керуючий Карауш Юлія Вікторівна, ліцензія АВ №158359 від 01.11.2006 р., пош. адреса: 83077, м. Донецьк, вул. Туманяна, 21/3; тел.: 8 (062) 349-42-40.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Постановою від 03.02.2009 р. у справі № 23/494-Б визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру щодо товариства з обмеженою відповідальністю «Нова Пак» (юридична адреса: бул. Лесі Українки, 9, оф. 131, м. Київ, код ЄДРПОУ 30782111). Ліквідатором банкрута призначено голову ліквідаційної комісії Ведіневську Ніну Юріївну (розпорядник майна, ліквідатор). Протокол рішення зборів учасників ТОВ «Нова Пак» № 4 від 12.09.06 р. , 03058, м. Київ, вул. Західна, 11, кв. 103. Претензії приймаються протягом місяця, тел. + 38 (093) 4209169.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 20.01.2009 р. по справі №5/11-09 Товариство з обмеженою відповідальністю «Уладівське» (ЄДРПОУ 31380584), адреса: 22320, с. Уладівка Літинського р-ну Вінницької обл., вул. Шкільна, 10, р/р 2600359433301 в ВФ КБ «Приватбанк», МФО 302689, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Глєбова Василя Федоровича, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 23, Ліцензія АВ №158475 від 13.12.2006 року, тел.: 8-097-491-84-90, 8-432-67-33-66.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21001, Хмельницьке шосе, 7, м. Вінниця) від 09.01.2009 р. по справам:

— № 10/208-08 визнано банкрутом Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Дністер» (24032, с. Бернашівка, Могилів-Подільського району, Вінницької області; код 20095221). Відкрито ліквідаційну процедуру строком на 6 місяців.

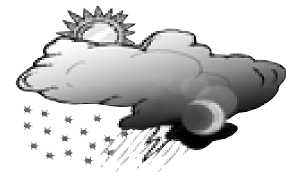
— № 10/207-08 визнано банкрутом Селянського комунального підприємства «Добробут» (24041, с. Озаринці, Могилів-Подільського району, Вінницької області, код 32465663). Відкрито ліквідаційну процедуру строком на 6 місяців.

Ліквідатором призначено Болховітіна Віталія Михайловича (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 2, к. 412, тел.: 8 (0432) 52-03-41).

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановами від 10.02.2009 р. по справам: № 23/25-б та № 23/26-б визнано банкрутами та відкрито ліквідаційні процедури: Товариства з обмеженою відповідальністю «Пріско» (код ЄДРПОУ 35633821; місцезнаходження: 01021, м. Київ, вул. Михайла Грушевського, 28/2, н/п № 43; р/р 260060278901 в ТОВ «Партнер-Банк», МФО 339339) та Товариства з обмеженою відповідальністю «Скайлінк» (код ЄДРПОУ 323814221; місцезнаходження: 01001, м. Київ, вул. Кропивницького, 16; р/р 26002052749293 у Печерській філії ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 300711). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ванжулу Ярослава Володимировича (ліцензія серія АВ № 158448 від 29.11.2006 р.). Вимоги кредиторів до банкрутів приймаються протягом 30 (тридцяти) днів з дня опублікування оголошення за адресою: 01024, м. Київ, вул. Богомольця, 4, оф. 18.

КУРІНЬ

№ 32 (4532) СУБОТА, 21 ЛЮТОГО 2009

22 лютого на території України буде хмарна з проясненнями погода. Пройде сніг та мокрий сніг, подекуди налипання мокрого снігу. На дорогах західних, північних та центральних областей місцями ожеледиця. Температура вночі у західних та східних областях 7—13°, на решті території 2—8° морозу, на узбережжі морів близько 0; вдень від 3° морозу до 3° тепла, у південній частині 3—8° тепла; в Карпатах уночі 12—17° морозу, вдень 5—11° нижче нуля.

ЦЬОГО ДНЯ, 21 ЛЮТОГО

❐ 1752. Помер Йоганн Готфрід Шедель, український та російський архітектор. Автор проекту Великої дзвіниці Києво-Печерської лаври, а також, за припущеннями, брами Заборовського. ❐ 1784. Засновано Миколаїв. ❐ 1899. Народився актор Дмитро Мілютенко. ❐ 1904. Народився державний діяч СРСР Олексій Косигін. ❐ 1920. Україну повністю визволено від денікінців. ❐ 1922. Єгипет став незалежною країною. ❐ 1932. Утворено Київську область. ❐ 1984. Помер російський письменник, Нобелівський лауреат Михайло Шолохов. ❐ 1996. Між Україною і США підписано угоду про комерційні запуски супутників.

Самовбивче самострілляння

КАЗКА

Всі чомусь (?) своє бачать краще, ніж себе

Вовк Вольфович на прізвисько Доха (скорочене від доброго хазяїна) ніколи ще не був в Африці. Тому що скільки вже разів не казав він, що збирається поїхати, все ніяк не виходило: то одна справа, то інша — і всі потрібні потрібним звірам, і всі невідкладні.

Нарешті, зрозумівши, що не буде кінця все новим і новим справам, і нескінченній низці прохачів і заступників, Вовк сказав: «Все, баста — їду наступного тижня!»

Зрозуміло, це один Диявол підбив Вольфовича сказати таке, щоб інший Диявол звів сказане до порожнього звуку. Тому що, як стане відомо далі, слова під владою Диявола, а справа — під владою ще більшого Диявола.

В Африку збирався поїхати Вольфович на полювання на велику дичину — левів, слонів, носорогів... Тому що там, звідки збирався він їхати в Африку, дичина тільки дрібна — зайці, качки, білки... Великі там тільки розбійники, однак на них полювати йому не дають. Інші розбійники, ще більші.

У той час, коли Вольфович сказав, що поїде в Африку хоч би що там було, до нього дійшли чутки, що Лісовик збирається призначити його Генеральним губернатором Дрімучого лісу замість Ведмедя Беєровича, але все-таки вирішив не відкладати поїздку. Тому що, як правильно міркував він — тоді не бувати йому в Африці так само, як на Місяці!

Перед тим, як опинитися в Африці, а головне, перед великим звіром, Вольфович надумав повправлятися у стрілянині. Для чого пішов до місцевого тиру.

Через кілька хвилин перебування в тирі, коли зробив він лише перший постріл, його вбило! Цим самим пострілом. Тобто застрелився! Тому що тримав рушницю до себе тим кінцем, що стріляє, тоді як потрібно тримати його від себе. Тому що за такого поспіху в Африку забув, що рушниця стріляє з іншого кінця, і не подумав, що в тирі можуть бути інші кінці!

Звичайно, причина ненавмисного самозастрелення Вольфовича — набагато глибша: справжня причина полягає в тім, що один Диявол поклав йому на язик сказати, що поїде в Африку обов’язково, а інший Диявол зробив так, щоб поїхав спочатку в тир! Такі Диявольські підступи, тому що саме вони — сенс Диявольського існування.

Якась мудра Сова, довідавшись про те, що сталося в місцевому тирі, сказала (сидячи в сімейному колі на своєму дубі): «А кому це вигідно? Звичайно ж, Беєровичу. І тим, кому Беєрович потрібний!»

Сказала таке Сова, зрозуміло, вголос, але так, щоб не почула жодна Сорока.

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

ФОТОПОСМІШКА

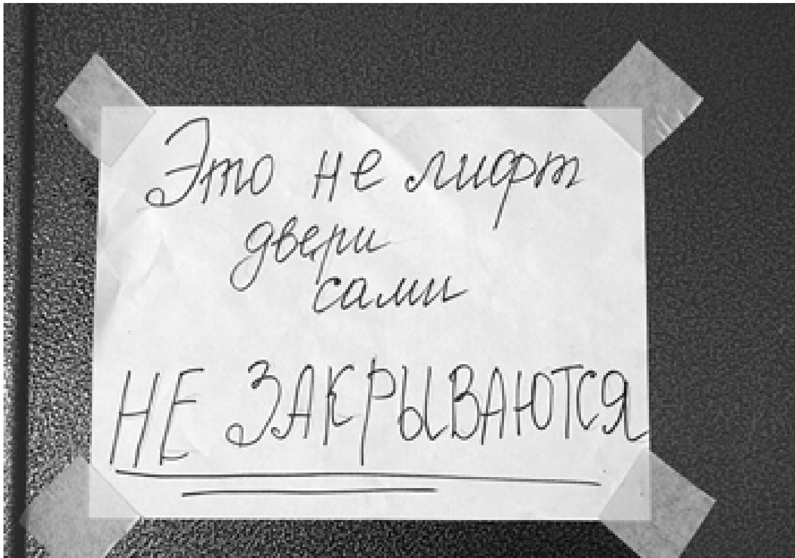

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Для історії

Може, колись хтось і докопається до того, що сьогоднішні фінансово-промислові групи ще вчора називалися мафіозними кланами.

Попередження

Про незаконну приватизацію, дерибан, афери, корупцію, фальсифікації краще й не заїкатися, позаяк можеш лишитися заїкою.

Олександр ПЕРЛЮК.

Чому?

— Чому такий
засмучений ти, друже?
— Та я продався
дешево так дуже!
— А, не сумуй —
таке воно, життя.
Я дешево купився, як дитя!

Трудяга

— Ну що в тебе, сину,
які там здобутки?
— Я, батьку, знайшов собі
праведний труд:
З брудної політики
чисті прибутки
Отримав — і ллю
на політиків бруд.

Володимир СЛЄПЦОВ.

ДОШКА ПОШАНИ

Молодичку б

Віктор Черномирдін, посол Російської Федерації в Україні (про можливість стати персоною нон грата):

— Налякали молодицю туфлями з високим каблуком...

Від чергового:

— Тобто, як ви казали раніше, треба всім лягти на це й одержати те, що повинні мати?

Наш паровоз...

Борис Колесніков, Партія регіонів:

— Зміцнення комуністів у правлячій коаліції через передачу їм керівних посад в «Укравтодорі» і в «Укрспирті» призведе до появи п’яних більшовиків на українських дорогах.

Від чергового:

— Але найголовніше, що по всій країні доведеться знімати рейки і на всі бронепоїзди ставити автомобільні колеса.

Розспів

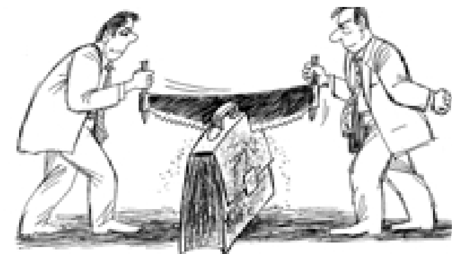
Леонід Черновецький, міський голова Києва:

— Я зароблятиму мільйон доларів на день. Бо хто співає краще за мене? Ніхто, тільки Бог.

Від чергового:

— Та звісно, адже в палаті № 6 тільки в Бога є довідка з міліції про те, що його пов’язали просто в консерваторії.

Дуже й дуже

Роман Зварич, «НУ—НС», колишній міністр юстиції:

— Я так розумію, що Юлія Володимирівна дуже б хотіла, щоб я повернувся в уряд...

Від чергового:

— Тим більше, що всю роботу в «дебільній» коаліції, за вашими словами, ви вже всю переробили!

Кому пахне, а кому й смердить

Віктор Ющенко:

— Мене звинувачують у тому, що маю якийсь стосунок до «Росукренерго». Я не хочу цього, мені це остогидло слухати. Я не займаюся смердючим газом...

Від чергового:

— А ось і дарма! Якби ви займалися, то, може, і не було б у країні такого смороду.

Спокій лише сниться

Нестор Шуфрич, Партія регіонів:

— Заради того, щоб спокійно оженитися, я зроблю все, щоб Янукович став Президентом.

Від чергового:

— Тоді вже можна буде й не женитися...

Назло

Юрій Луценко, міністр внутрішніх справ:

— Я знаю безліч прикладів, коли судді назло використовують проти нас свій статус... Крім нас нікому поставити їх у законне «стійло».

Від чергового:

— Правильно, і біля кожного судді в стійлі треба поставити ще й по міліціонеру!

Прийом лома

Василь Кисельов, Партія регіонів (про кримського однопартійця):

— У моєму депутатському офісі, після того як заявив Мельнику, що він не управлятиме мною і не керуватиме Кримом, він пообіцяв мені проломити голову ломиком.

Від чергового:

— Не панікуйте! Ваш лідер на всю країну заявив, що ніякого розколу не буде!

Мал. Миколи КАПУСТИ, Михайла САЧКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов’язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 285

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

